

○ คำพิพากษา (ฟ้องตรง)

(ତୀ. ମୂଲ୍ୟ)

คดีหมายเลขคดีที่ พ.ร. ๙/๒๕๖๒,

พศ. ๒๕๖๔

คดีหมายเลขคดีที่นส.๙-๒๗๘๕๖๖

ในพระปรมາṇกไရยพระมหาภักษติ

ก้าวปักครองสังคม

วันที่ ๙๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

คหบดีที่น้ำดื่มสำหรับเด็ก ๑๕๖๒

คตีหมายเหตุคงที่ พ.ศ.๒๕๖๒

ระหว่าง { นางสมศรี ตั้งดวงดี ผู้พ้องคิด
กระตรวจทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ถูกพ้องคิด

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของกฎหมายที่ออกโดยคณะกรรมการรัฐมนตรี หรือโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรี

กิจกรรมเลขคำที่ ๑/๗๖๒

គិត្យមាយលេខធោងទី ៧៣ មិថុនា

ระหว่าง { นางสมศรี ตั้งวงศ์ ผู้พ้องคิด
กระตรวจทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ถกพ้องคิด

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของกฎที่ออกโดยคณะกรรมการรัฐมนตรี หรือโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรี

/ด้วยประชาน...

ด้วยประชานศาลปักครองสูงสุดได้มีคำสั่งรวมคดีหมายเลขดำที่ ฟ.ส. ๘/๒๕๖๒ กับคดีหมายเลขดำที่ ฟ.ส. ๒/๒๕๖๔ เข้าด้วยกันแล้วพิจารณาพิพากษาร่วมกันไป ตามข้อ ๗๙ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๘๘ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปักครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปักครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยให้สำนวนคดีหมายเลขดำที่ ฟ.ส. ๘/๒๕๖๒ เป็นสำนวนคดีหลัก ดังนั้น เพื่อความสะดวกแก่การพิจารณา จึงให้เรียกผู้ฟ้องคดีในสำนวนคดีทั้งสองสำนวนว่า ผู้ฟ้องคดีเรียกผู้ถูกฟ้องคดีในสำนวนคดีทั้งสองสำนวนว่า ผู้ถูกฟ้องคดี และบรรดาถ้อยคำสำนวนและเอกสาร ต่อไปให้รวมไว้ในสำนวนคดีหมายเลขดำที่ ฟ.ส. ๘/๒๕๖๒

ผู้ฟ้องคดียื่นคำฟ้องในคดีหมายเลขดำที่ ฟ.ส. ๘/๒๕๖๒ ความว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน โฉนดที่ดินเลขที่ ๔๐๔๙ เลขที่ดิน ๓ ตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี และโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๐๔๙ เลขที่ดิน ๔ ตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ต่อมมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ตำบลลิตลึงงาม ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ต ตำบลแม่น้ำ ตำบลหน้าเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะงัน ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับมีกำหนดระยะเวลาห้าปีนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ซึ่งจะสิ้นสุดระยะเวลาการใช้บังคับในวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๒ โดยที่ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวกำหนดให้ที่ดินของผู้ฟ้องคดีทั้งสองแปลงอยู่ในเขตพื้นที่บริเวณที่ ๕ ซึ่งห้ามก่อสร้างอาคารทุกชนิด เว้นแต่เพื่อสาธารณประโยชน์ หรือเป็นการดำเนินการของราชการ ต่อมมา เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างอาคารเพื่อใช้เป็นที่พักอาศัยในที่ดินของผู้ฟ้องคดีทั้งสองแปลง ดังกล่าว แต่เจ้าหน้าที่ท้องที่ดินมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร เนื่องจากที่ดินทั้งสองแปลง อยู่ในบริเวณที่ ๕ ซึ่งห้ามก่อสร้างอาคาร ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ข้างต้น และต่อมมา คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้วินิจฉัยว่า คำสั่งของเจ้าหน้าที่ท้องที่ดิน ดังกล่าวชอบแล้ว หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ตำบลลิตลึงงาม ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ต ตำบลแม่น้ำ ตำบลหน้าเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะงัน ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ กำหนดให้ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศฉบับเดิมต่อไปอีกสองปี นับแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ประกาศกระทรวงดังกล่าวไม่ชอบด้วย

/กฎหมาย...

กฎหมาย และทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถใช้สิทธิในที่ดิน จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด โดยส่งคำฟ้องทางไปรษณีย์ลงทະเบียน เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนประกาศกรุงเทพมหานครและสั่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ตำบลลิ่งงาน ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ต ตำบลแม่น้ำ ตำบลหน้าเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะรัง ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗

๒. เพิกถอนประกาศกรุงเทพมหานครและสั่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกรุงเทพมหานครและสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ตำบลลิ่งงาน ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ต ตำบลแม่น้ำ ตำบลหน้าเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะรัง ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒

๓. หากผู้ถูกฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ขอถือเอาคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดเป็นการแสดงเจตนาแทนผู้ถูกฟ้องคดีต่อไป

พร้อมกับคำฟ้อง ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ โดยขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิขออนุญาตก่อสร้างอาคารที่พักอาศัยและใช้ประโยชน์กรณีอื่น ๆ ในที่ดินของผู้ฟ้องคดี ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๐๔๔ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๐๔๕ ตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษา กรณีจึงถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดี มีคำขอให้ศาลมีคำสั่งห้ามทำการบังคับตามประกาศกรุงเทพมหานครและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกรุงเทพมหานครและสั่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ตำบลลิ่งงาน ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ต ตำบลแม่น้ำ ตำบลหน้าเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะรัง ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่ในขณะที่มีการยื่นคำฟ้องในคดีหมายเลขคดีที่ ฟ.ส. ๙/๒๕๖๒ ไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี

ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ไม่รับคำขอห้ามทำการบังคับตามประกาศกรุงเทพมหานครและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกรุงเทพมหานครและสั่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครอง

/สิ่งแวดล้อม...

สิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ดำเนินคลติ้งงาน ดำเนินปลบ่อผุด ดำเนินลมะเร็ต ดำเนินลมย์น้ำ ดำเนินลมหัวเมือง ดำเนินล้อ่งหง ดำเนินลลีปะน้อย อำเภอเกาะสมุย และดำเนินลเกาะพะงัน ดำเนินลบ้านใต้ ดำเนินลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ไว้เป็นการชี้คราวก่อนการพิพากษาคดีของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกพ้องคดีให้การว่า พื้นที่บริเวณเกาะต่างๆ ในอ่าวເກອເກະສຸມຍ ແລະ ອ້າງເກອ
ເກະພະວັນ ຈັງຫວັດສຸຮາຍງົງຮານີ ເປັນແຫລ່ງທ່ອງເຖິງຊື່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນຕື່ໃນຮະດັບນານາຫາຕີ ໃນຫຼູນະ
ແຫລ່ງຮຽນຫາຕິທາງທະເລີ່ມທີ່ຈະນາມ ມີທັງພາກຮຽນຫາຕີ ທັງພາກທາງທະເລແລະຫາຍື່ງທີ່ທີ່ລາກຫລາຍ
ອັນໄດ້ແກ່ ປະກາຮັງ ດູ້ຫາຫະເລ ປ້າພຸຣີ ອີກທັງເປັນແຫລ່ງດັນນຳ ແຫລ່ງພັນຫຼຸ້ມີຫຼັກຫລາຍ
ທີ່ມີຄວາມສໍາຄັງທ່ອງບົນຫຼັກ ແລະ ມີຄວາມເກີຍາເນື່ອງກັບຮະບບນິເວີກໃນທະເລ ແຕ່ເນື່ອງຈາກ
ພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການສ່າງເສີມແລະພັນຈານເຈົ້າຢູ່ເຕີບໂທຍ່າງຮົດເຮົວ ທຳໄທທັງພາກຮຽນຫາຕີ
ຈຳນວນນາມ ຜົ່ງເປັນປັດຈຸນໍາຫຼັກທີ່ຈະສ່າງເສີມການທ່ອງເຖິງຖຸກທຳລາຍໄປ ແລະບາງຍ່າງໄນ້ມ່າຈຶ່ນພູ
ໄທກັບສູ່ສາກົນເດີມໄດ້ອີກ ປະກອບກັບການເຕີບໂທຍ່າງຮົດເຮົວເກີນໄປຂອງເກະບາງເກະ ເຊັ່ນ ເກະສຸມຍ
ເກະພະຈັນ ເກະເຕຳ ຜົ່ງຂັດກາວວາງແຜນຍ່າງເປັນຮະບບຂອງບົນຫຼັກທີ່ອະນຸມັງປົກ
ສາຫະລຸງປາກ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມໃນເຮືອການໃໝ່ປະໂຍ້ນທີ່ດິນ ການຂາດແຄລນນຳເພື່ອການອຸປະໂກກ
ປົກປະການ ການຄຸກຄານທັງພາກທາງທະເລແລະຫາຍື່ງໃໝ່ ໃນປີ ພ.ສ. ๒๕๕๙ ສ້ານັກງານໄຍ້ບາຍແລະແຜນ
ທັງພາກຮຽນຫາຕີແລະສິ່ງແວດລ້ອມຈຶ່ງໄດ້ເຮັ່ນກະບານການສຶກສາ ຜົ່ງຈາກການສ່າວົງພື້ນທີ່ເບື່ອດັນ
ສາມາດສຽບປັບປຸງຫາສໍາຄັງທີ່ກະທັບທ່ອການໃໝ່ທັງພາກຮຽນຫາຕີແລະສິ່ງແວດລ້ອມນາມເກະສຸມຍ ດັ່ງນີ້
(១) ການກ່ອສ້າງອາຄາຣນເຫຼາແລະການຕັດຄົນຂຶ້ນໄປບັນຫຼຸງເຫັນທີ່ໄດ້ຕັດເສັ້ນທາງນຳຮຽນຫາຕີ ໂດຍພື້ນທີ່
ບັນຫຼຸງເຫັນທີ່ມີຕົນໄນ້ມີຄອຍຂ່າຍຮັບນຳ ຫາກມີການຕັດຕົນໄນ້ທີ່ເພື່ອສ້າງບັນແລະຄົນຈະໄນ້ມີ
ເສັ້ນທາງການຮັບນຳຝານຕາມຮຽນຫາຕີ ສ່າງຜລກຮະຫບຕ່ອນນຳທີ່ຈະລົງໄປໃນພຽງຮູ້ແຫລ່ງນຳຮຽນຫາຕີ
(២) ນາກຕົນໄນ້ບັນຫຼຸງເຫັນທີ່ໄດ້ຕັດຕົນໄນ້ທີ່ຈະຄອຍຍືດດິນ ນາກເກີດຝັນຕກຫັກຈະທຳໄທເກີດກາຮົມລ່າມຂອງດິນບັນຫຼຸງໄດ້
ເພີ່ມເນື້ອມືດິນນີ້ທີ່ຈະຄອຍຍືດດິນ ນາກເກີດຝັນຕກຫັກຈະທຳໄທເກີດກາຮົມລ່າມຂອງດິນໄດ້ ຮົມທັ້ງອາຈານເກີດ
ນຳ້າທ່ານທີ່ຕອນລ່າຍຍ່າງເດືອນພລັນເນື່ອງຈາກໄນ້ມີຕົນໄນ້ຂ່າຍໃນກາຮະຄອນນຳ້າໃນລາມຈາກບັນຫຼຸງເຫັນໄດ້
(៣) ການກ່ອສ້າງອາຄາຣຖຸກປະເກີດແລະຄົນນິບນຸງເຫຼາ ໄທຳໄທເກີດກາທຳລາຍທັກນີ້ຢັກພົງທີ່ຈະງານ
(៤) ໂຮງແນມແລະຮ້ານຕໍ່ມີການສ້າງອາຄາຣຕິດຫັນ້າຫາຍຫາດແລະຍື່ດັນທີ່ຫາຍຫາດເປັນພື້ນທີ່ສ່ວນຕົວ
ທຳໄທບຸກຄລທີ່ໄນ້ໄດ້ພັກກັນໂຮງແນມໄນ້ໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກໃນການໃໝ່ບົນຫຼັກທີ່ຫາຍຫາດ ຜົ່ງຄວາມເປັນ
ພື້ນທີ່ສາຫະລຸງ ຮົມທັ້ງທຳໄທໄໝ້ມີທາງສ້າງຫາຍຫາດສາຫະລຸງໃນບັນຫຼຸງເກະສຸມຍໃນຮະບະຍາວ
(៥) ປັບປຸງຫາການໃໝ່ເຮົວໂທອຸປະກົມໃນການດຳນັ້ນທີ່ທຳໄທແຫລ່ງປະກາຮັງເກີດຄວາມເສື່ອນໂຮມ ຜົ່ງຄວາມ
ການກ່ອສ້າງອາຄາຣທ່ອງເຖິງໃນອານຸກາທແລະການພັນກາທີ່ກົກພາກການທ່ອງເຖິງບັນຫຼຸງເກະສຸມຍໃນຮະບະຍາວ
(៦) ປັບປຸງຫານຳເສີຍແລະຂະບະນຸລົມຝອຍທີ່ເພີ່ມມາກັບຕົ້ນຕາມຈຳນວນປະຊາກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຮົມທັ້ງ
ຕ້ອໄປ ແລະ (៧) ປັບປຸງຫານຳເສີຍແລະຂະບະນຸລົມຝອຍທີ່ເພີ່ມມາກັບຕົ້ນຕາມຈຳນວນປະຊາກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຮົມທັ້ງ

ประชากร...

ประชากรังสีและนักท่องเที่ยว โดยในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๔๘ สำนักงานโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ประสานการดำเนินงานกับจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นระยะๆ โดยในเดือนมกราคม ๒๕๔๔ ได้ร่วบรวมเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง หารือกับภาคส่วนต่างๆ และจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในพื้นที่ จำนวน ๔ ครั้ง กล่าวคือ พื้นที่เกาะสมุย และเกาะแตน รวม ๒ ครั้ง คือเมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘ และเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๘ พื้นที่เกาะพะงัน รวม ๒ ครั้ง คือเมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘ และเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ สำนักงานโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ประชุมหารือร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี พร้อมด้วยส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ณ ศาลากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

(๑) การกำหนดมาตรการในประกาศกรุงเทพฯ ควรกำหนดให้อยู่บนฐานของความพอเพียง หากมีมาตรการที่เข้มงวดมากเกินไปจะกระทบต่อสิทธิของประชาชน และหากมีมาตรการที่อ่อนจนเกินไป จะส่งผลกระทบให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม (๒) ควรขยายขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุมหนุ่มเกาะต่างๆ โดยรอบเกาะสมุยด้วย เช่น เกาะเต่า ซึ่งพบความหลากหลายของประการัง และเกาะมัดสุม ซึ่งพบการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น เป็นต้น (๓) ปัญหาด้านการบังคับใช้ประกาศกรุงเทพฯ เนื่องจากหน่วยงานปฏิบัติในพื้นที่ คือ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด (ทสจ.) ไม่มีบุคลากรที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน จึงควรขยายโครงสร้างของทสจ. เพื่อให้มีบุคลากรที่เพียงพอ (๔) ควรขยายอายุการบังคับใช้ประกาศกรุงเทพฯ ให้มีผลบังคับใช้มากกว่า ๕ ปี เนื่องจากต้องการคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเกาะสมุย เกาะแตน และเกาะพะงัน ให้มีความยั่งยืน (๕) การกำหนดความสูงในพื้นที่เกาะสมุย เกาะแตน และเกาะพะงัน ควรใช้แนวทางเดียวกันกับกฎกระทรวงของกรมโยธาธิการและผังเมือง เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการนำไปปฏิบัติ และ (๖) ควรเน้นการคุ้มครองประชาชนในพื้นที่โดยให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ และควรรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่ หลังจากนั้น จึงได้มีการออกประกาศกรุงเทพฯ ห้ามการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ดำเนินลดลิ่งงาม ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ต ตำบลแม่น้ำ ตำบลหนองเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะงัน ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยมีผลใช้บังคับมีกำหนดระยะเวลาห้าปีนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ซึ่งประกาศกรุงเทพฯ ดังกล่าวได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับประกาศและงานทั่วไป ประเภท ๑ เล่ม ๑๓๑ ตอนพิเศษ ๙๑ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยประกาศกรุงเทพฯ ดังกล่าวมีผลใช้บังคับครอบคลุมพื้นที่เกาะจำนวน ๔๒ เกาะ ในอำเภอเกาะสมุย และอำเภอเกาะพะงัน และพื้นที่ป่าบนน้ำบางส่วน ในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้มี

/มาตรการ...

มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมควบคุมในแต่ละบริเวณ ซึ่งมีลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางนิเวศ ภูมิทัศน์ และการพัฒนาพื้นที่ ฯลฯ ที่แตกต่างกัน จึงได้แบ่งย่อยออกเป็น ๗ บริเวณ ดังนี้ บริเวณที่ ๑ ได้แก่ พื้นที่นานน้ำทะเลภายในเส้นล้อมรอบตามจุดพิกัดอยู่ที่เอ็ม WGS ๘๔ จุดที่ ๑ ถึงจุดที่ ๕ ของพื้นที่เกาะสมุย และพื้นที่เกาะพะงัน โดยมีขนาดพื้นที่ตามเส้นล้อมรอบ กว้างยาว ประมาณ ๔๒.๓ กิโลเมตร x ๕๘.๐ กิโลเมตร ยกเว้น พื้นที่แปลงสัมปทานปัตตรเลียน แปลงที่ G๕/๕๓ ซึ่งได้รับสัมปทานก่อนประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับ บริเวณที่ ๒ ได้แก่ พื้นที่ ในแผ่นดินของเกาะสมุย เกาะแตن และเกาะพะงัน (สีเหลือง) ยกเว้นบริเวณที่ ๓ บริเวณที่ ๓ ได้แก่ (๑) พื้นที่สูงตั้งแต่ ๘๐ – ๑๙๐ เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ในพื้นที่เกาะสมุย และเกาะพะงัน (๒) พื้นที่สูงเกินกว่า ๑๙๐ เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลางขึ้นไป ในพื้นที่เกาะสมุย และเกาะพะงัน (๓) พื้นที่สูงเกินกว่า ๑๙๐ เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลางขึ้นไป ในพื้นที่เกาะแตน บริเวณที่ ๔ ได้แก่ พื้นที่ในแผ่นดินน้ำทึบหมดของเกาะมัดหลัง เกาะฟาน เกาะวังใน เกาะวังนอก เกาะราบ เกาะมัดสุม อำเภอเกาะสมุย บริเวณที่ ๕ ได้แก่ พื้นที่ในแผ่นดินทึบหมดของเกาะมัดแดง เกาะมัดโง่ เกาะหัวตะเข้ เกาะดิน เกาะแม่ทับ เกาะแมลงป่อง เกาะฟานใหญ่ เกาะส้ม เกาะลุมหมูน้อย เกาะแหลมรายใน เกาะแหลมรายนอก อำเภอเกาะสมุย เกาะกงเกลี้ยง เกาะม้า เกาะกงธารเสดี เกาะแตนอก เกาะแต่ใน อำเภอเกาะพะงัน บริเวณที่ ๖ ได้แก่ พื้นที่ในแผ่นดินทึบหมดของเกาะกงทรัยแดง เกาะกง เกาะกงนุย เกาะกงริ้น อ่าวนอกเกาะพะงัน เกาะราใหญ่ เกาะหลัก เกาะหะลุ เกาะเจดมูล เกาะพึง เกาะกงอุก เกาะนาเทียน เกาะฟานน้อย เกาะราหิน เกาะราเทียน อ่าวนอกเกาะสมุย และเกาะอื่น ๆ ที่อยู่ภายใต้ น่านน้ำบริเวณที่ ๑ ยกเว้นที่ปรากฏในบริเวณที่ ๕ ถึงบริเวณที่ ๗ และบริเวณที่ ๗ ได้แก่ (๑) พื้นที่บนแผ่นดินในแผ่นดินทึบหมดของเกาะเต่า เกาะนางยวน และเกาะหางเต่า (๒) พื้นที่นานน้ำทะเล ภายในเส้นล้อมรอบตามจุดพิกัดอยู่ที่เอ็ม WGS ๘๔ จุดที่ ๑ ถึงจุดที่ ๕ ของพื้นที่เกาะเต่า เกาะนางยวน และเกาะหางเต่า โดยมีขนาดพื้นที่ตามเส้นล้อมรอบกว้างยาว ประมาณ ๓๘ กิโลเมตร x ประมาณ ๒๘ กิโลเมตร

เมื่อคืนนี้เป็นการพ้องเพิกถอนกฎ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติไว้เป็นปีบดี ราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งการพ้องคิดนี้ไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอน หรือวิธีการสำหรับแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายก่อนนำคดีมาฟ้องต่อศาลโดยการพ้องคิด ดังกล่าวจะต้องยื่นฟ้องภายในเดือนธันวาคม ๒๕๔๒ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๔๓ ตามนัย คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๑๓/๒๕๔๒ ในเมื่อประกาศกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๗ กรณีจึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดียอมรับหรือควรรับโดยตรงว่าประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมดังกล่าวนั้นมีผลกระทำต่อสิทธิหรือหน้าที่หรือผลประโยชน์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดี

/ จังต้องยื่น...

จึงต้องยืนคำฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี กล่าวคือ เก้าสิบวันนับแต่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา อันเป็นการนับระยะเวลาฟ้องขอให้เพิกถอนกฎหมาย ตามนัยของบัดติที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ในประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ หรือผู้ฟ้องคดีต้องยืนคำฟ้องอย่างเข้าที่สุดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันที่ศาลปกครองนครศรีธรรมราชได้มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีในบางประเด็น เนื่องจากอยู่ในอำนาจของศาลปกครองสูงสุด และถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีในประเด็นดังกล่าวมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุดเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ จึงเป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และเมื่อคดีนี้เป็นการฟ้องคดีเพื่อประโยชน์ของผู้ฟ้องคดีโดยเฉพาะ ไม่ใช่การฟ้องคดีเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะหรือประโยชน์แก่ส่วนรวม ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีเหตุจำเป็นอื่นใดที่เป็นอุปสรรคขัดขวางที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถนำคดีฟ้องภายในกำหนดเวลาการฟ้องคดีที่กฎหมายกำหนดได้ ดังนั้น จึงขอให้ศาลมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและจำหน่ายคดีออกจากสารบบความตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๓๐ วรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ตามนัยคำสั่งศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ พ. ๓๒/๒๕๕๗ คดีหมายเลขแดงที่ พ. ๑/๒๕๖๐ และคดีหมายเลขแดงที่ พ. ๓๓/๒๕๖๐

ประเด็นต่อมา ก่อนที่จะมีการออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังกล่าว สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีการจัดประชุมเพื่อรับฟังความเห็นและข้อเสนอแนะจากภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่ ทั้งภาคราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ภาคประชาชน องค์กรเอกชน และภาคธุรกิจต่าง ๆ รวมทั้งพิจารณาจากผลการศึกษาวิจัยที่มีอยู่แล้ว จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็นไปจัดทำร่างประกาศกระทรวงฯ เสนอให้คณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่ได้รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อกลับอนุกรรมการฯ มีมติให้ความเห็นชอบกับร่างประกาศกระทรวงฯ แล้ว สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงจะนำเรื่องเสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อให้คำแนะนำหรือให้ความเห็นชอบในการออกประกาศของผู้ถูกฟ้องคดี ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๔ หลังจากนั้น จึงจะนำเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติในหลักการและส่งให้สำนักงานคณะกรรมการคุณภาพ環境พิจารณา เมื่อคณะกรรมการคุณภาพenvironmentพิจารณาเสร็จแล้ว ก็จะแจ้งให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตรวจสอบและยืนยัน

ในร่างประกาศ...

ในร่างประกาศกระทรวงที่คณะกรรมการกฤษฎีกាជึ่งจัดทำอีกครั้งหนึ่ง ก่อนเสนอเรื่องกลับคืนไปยังคณะกรรมการดูแลสิ่งแวดล้อมให้ความเห็นชอบ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงจะลงนามในประกาศกระทรวงฯ และลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการออกประกาศกระทรวงฯ เป็นไปตามกระบวนการขั้นตอนโดยขอบด้วยกฎหมายแล้วทุกประการ นอกจากนี้ หลังจากที่ประกาศกระทรวงฯ มีผลบังคับใช้มาแล้วประมาณ ๒ ปี สำนักงานโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ดำเนินโครงการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม บริเวณที่ยังไม่สามารถแก้ไขอย่างทันท่วงที จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ในระยะแรก โดยต้องการทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในระยะที่ผ่านมา เพื่อนำมาหาแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข ตลอดจนการเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงานในการดูแล รักษา ป้องกัน บำบัด และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดผลลัพธ์อย่างเป็นรูปธรรม โดยได้มีการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจากภาคราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งจากขั้นตอนการดำเนินการที่ผ่านมา จึงเห็นได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการออกประกาศกระทรวงที่พิพาทโดยถูกต้องตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดแล้ว

สำหรับประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีออกประกาศกระทรวงที่พิพาทโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และขัดต่อหลักนิติธรรม ขัดต่อกฎหมายและจรรยาบรรณอันดีของประชาชน ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของผู้ฟ้องคดี ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๗ นั้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หมวด ๑ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มีความมุ่งหมายเพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ได้มีการบัญญัติไว้เป็นครั้งแรกในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๕ และบัญญัติไว้เรื่อยมาในรัฐธรรมนูญทุกฉบับ ในทางหลักการแล้ว หมวดนี้บัญญัติขึ้นเพื่อรองรับแนวคิดที่ว่ามนุษย์ควรได้รับความคุ้มครองจากรัฐเพื่อที่จะสามารถรักษาศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ไว้ได้ โดยห้ามมิให้รัฐใช้อำนาจทางนิติบัญญัติออกกฎหมายเพื่อติดต่องสิทธิและเสรีภาพของประชาชนโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือเกินจำเป็น การบัญญัติรัฐธรรมนูญจึงต้องมีบทบัญญัติรับรองสิทธิและเสรีภาพขึ้นพื้นฐานของประชาชนไว้เสมอ ทั้งนี้ การรับรองสิทธิและเสรีภาพ แบ่งได้สามระดับ กล่าวคือ ระดับที่ ๑ สิทธิและเสรีภาพที่กระทบไม่ได้เลย ระดับที่ ๒ สิทธิและเสรีภาพที่กระทบได้ตามเงื่อนไขที่กำหนด และระดับที่ ๓ สิทธิและเสรีภาพที่กระทบได้โดยไม่มีเงื่อนไข ได้แก่ สิทธิในทรัพย์สินของบุคคล ทั้งนี้ สิทธิและเสรีภาพใด ถ้าไม่ได้มีการกำหนดห้ามหรือจำกัดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือในกฎหมายอื่นแล้ว บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะทำการนั้นได้และได้รับความคุ้มครองตาม

/รัฐธรรมนูญ...

รัฐธรรมนูญ อย่างไรก็ตี การใช้สิทธิและเสรีภาพย่อมต้องมีความรับผิดชอบต่อผู้อื่น สังคม และประเทศชาติ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพจะมีได้เฉพาะที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือในกฎหมาย สำหรับหลักนิติธรรมนั้นเป็นหลักนิติปรชญาทางกฎหมายที่สำคัญภายใต้การปกครองระบอบ ประชาธิปไตยเพื่อประกันให้เกิดความยุติธรรมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพแก่ประชาชนผู้อื่น ได้ การปกครองอย่างแท้จริง ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจตามกฎหมายในการออกประกาศกระทรวง ตามกรอบที่กฎหมายบัญญัติไว้ มิได้เป็นการใช้อำนาจตามอำนาจ อำนาจทั้งการกำหนดมาตรการใด ๆ ก็ได้พิจารณาอย่างรอบคอบ เท่าที่จำเป็นและเหมาะสมกับแต่ละพื้นที่ เป็นไปตามหลักนิติรัฐและ นิติธรรมแล้ว ดังนั้น การออกประกาศกระทรวงหรือประกาศนียกําชีดและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนด เอกพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ต่ำบลลิ่งงาน ต่ำบลบ่อผุด ต่ำบล มะเร็ต ต่ำบลแม่น้ำ ต่ำบลน้ำเมือง ต่ำบลอ่างทอง ต่ำบล琵琶น้อย อำเภอเกาะสมุย และต่ำบล เกาะพะรัง ต่ำบลบ้านใต้ ต่ำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบัญญัติบางประการ เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่บังคับใช้ ในขณะนี้ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงเป็นการออกกฎ โดยขอบด้วยรัฐธรรมนูญแล้ว

ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน รวม ๒ แปลง ในต่ำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๐๔๔ เลขที่ดิน ๓ จำนวนเนื้อที่ประมาณ ๔ ไร่ ๑ งาน ๖๗.๓ ตารางวา และโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๐๔๕ เลขที่ดิน ๔ จำนวนเนื้อที่ประมาณ ๓ ไร่ ๘๗.๕ ตารางวา โดยผู้ฟ้องคดีไม่อนาจก่อสร้างอาคารที่พักอาศัยในที่ดิน ดังกล่าวได้ แต่ในขณะที่กำมัดหลังซึ่งอยู่พื้นที่เดียวกันกับเกาะส้ม เหตุใดเกาะมัดหลังจึงอยู่ใน บริเวณที่ ๕ และเกาะส้มอยู่บริเวณที่ ๕ นั้น เกาะมัดหลัง เป็นเกาะที่มีรูปร่างลักษณะ bizarre ตั้งอยู่ ทางทิศใต้ของเกาะสมุย และอยู่ทางทิศตะวันออกของต่ำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัด สุราษฎร์ธานี ลักษณะพื้นที่เป็นเกาะมีรูปร่างทรงยาว โดยฝั่งทิศตะวันตกของเกาะเป็นหาดราย สามารถเดินจากฝั่งเกาะสมุยมาจยองฝั่งเกาะมัดหลังได้ และฝั่งตะวันออกของเกาะมีลักษณะเป็น โขดหินสูงคลอตแนวย่องเงย พื้นที่ในเกาะเป็นเนินเขา บริเวณกลางเกาะมีสภาพดันไม้ขึ้นเป็นยอด โดยส่วนมากเป็นต้นไม้ทั่วไป ต้นมะพร้าว และต้นโงกโงก มีการทำประมงขนาดเล็ก เช่น ตกปลา และสัตว์น้ำขนาดเล็ก โดยไม่พบข้อมูลประชากรในพื้นที่ของเกาะมัดหลัง การเดินทางสามารถเดินทาง ได้โดยเรือขนาดเล็ก หรือเดินข้ามมาจากฝั่งเกาะสมุย (ต่ำบลบ่อผุด) ได้ในช่วงน้ำลง เป็นการเข้ามา ท่องเที่ยวที่เน้นความสงบ เนื่องจากภายในตัวเกาะไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ และมีเส้นทางเดิน

/ธรรมชาต...

ธรรมชาติภายในเกาะ ส่วนเกาะสัม เป็นเกาะขนาดเล็ก รูปร่างของเกาะมีลักษณะคล้ายกับปลา อยู่ห่างกลางทะเลอ่าวไทย ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของเกาะสมุย ใกล้กับตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ห่างจากตัวของเกาะสมุยประมาณ ๖๐๐ เมตร สภาพของเกาะสัม แบ่งออกเป็น ๒ ฝั่ง (คือ ๑) ฝั่งที่เป็นลักษณะพื้นที่โล่ง มีดินมะพร้าวขึ้นประปรายเป็นจำนวนมาก และ (๒) ฝั่งที่มีลักษณะเป็นโขดหินสูง ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะ ลักษณะพื้นที่จะเป็นต้นโกโก้ กุ้นไม้ ขนาดเล็ก และต้นไม้ขนาดกลาง ตระกลางของเกาะมีสภาพเป็นป่าโถงกว้าง และมีสภาพน้ำเป็นน้ำกร่อย ปัจจุบันเกาะสัมไม่มีการอาศัยอยู่ของประชากร แต่มีการเข้ามาทำการประมงเล็ก ๆ ในพื้นที่บริเวณรอบเกาะ เนื่องจากบริเวณของเกาะสัมยังคงมีความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติอยู่มาก การเดินทางไปยังเกาะสัมจะต้องนั่งเรือจากท่าเรือหาดพระใหญ่ ซึ่งเป็นท่าเรือขนาดเล็กที่คนพื้นที่เท่านั้นจะรู้จัก บรรยากาศของเกาะสัมมีความสวยงาม หากเดินทางน้ำทางเสawayใส หมายสำคัญที่ขอบความเป็นส่วนตัว และความสงบ ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่อยู่ประปรายแบบไม่ค้างคืน กรณีจึงเห็นได้ว่า เกาะมีดหลังไม่ได้อยู่ในพื้นที่เดียวกันกับเกาะสัมอย่างที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง โดยระหว่างเกาะมีดหลัง และเกาะสัม หากวัดระยะทางแนวอ้อมตามแนวเกาะ จะได้ระยะห่างประมาณ ๙.๕๘ กิโลเมตร แต่หากวัดระยะทางแนวเส้นตรง จะได้ระยะห่างประมาณ ๖.๖๙ กิโลเมตร นอกจากนี้ การออกประกาศกระทรวงที่พิพากษาของผู้ถูกฟ้องคดียังเป็นการกระทำที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม ตามคำนิยาม ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่โดยที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า การที่ผู้ฟ้องคดีออกประกาศกระทรวงดังกล่าวทำให้ ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถก่อสร้างอาคารที่พักอาศัยในพื้นที่นั้นได้ กรณีจึงเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะกับประโยชน์ส่วนตนหรือดุลยภาระห่างไกลของประโยชน์สาธารณะกับความเสียหายของเอกชน ซึ่งการซึ่งน้ำหนัก หรือดุลยภาระเช่นว่านี้จะดับความสำคัญของประโยชน์สาธารณะต้องมาก่อนประโยชน์ส่วนตนเสมอ แม้ประกาศกระทรวงหรือพยากรณ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฯ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และประกาศ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นการคุ้มครองให้พื้นที่อ่าวเกาะสมุย อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี รวมทั้ง เกาะอื่น ๆ และน่านน้ำทะเล คงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คง ความสมดุลอย่างยั่งยืนอันเป็นประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในระยะยาว เมื่อซึ่งน้ำหนักถึงประโยชน์ที่ส่วนรวม จะได้รับจากการมีประกาศกระทรวงดังกล่าวแล้ว ย่อมเห็นได้อย่างชัดเจนว่าการออกประกาศกระทรวง ข้างต้นจะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมมากกว่า และสอดคล้องกับหลักความได้สัตดส่วนระหว่าง ผลประโยชน์ของส่วนรวมและของเอกชนผู้ได้รับผลกระทบ กับทั้งเป็นไปตามหลักความจำเป็นและ หลักความสัมฤทธิ์ผลของกระบวนการกระทำการปกครอง คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้จึงไม่อาจรับฟังได้

/ทั้งนี้...

ทั้งนี้ สำนักงานโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้จัดทำร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ตำบลคลึง ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ต ตำบลแม่น้ำ ตำบลหนองน้ำเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะงัน ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. (ร่างประกาศกระทรวงฯ ฉบับใหม่) โดยได้ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการจัดเตรียมวาระนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และเมื่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเห็นชอบแล้ว จะได้นำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างประกาศกระทรวงฯ ฉบับใหม่ และลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้มีผลใช้บังคับต่อไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งในร่างประกาศกระทรวงฉบับใหม่ ได้มีการปรับแก้ไขให้บริเวณพื้นที่ของเกาะสัม จากบริเวณที่ ๕ เป็นบริเวณที่ ๔ ซึ่งบริเวณที่ ๔ จะสามารถก่อสร้าง ตัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคาร หรือดำเนินการที่เกี่ยวข้องทางหลักเกณฑ์ที่ร่างประกาศกระทรวงฉบับใหม่กำหนดไว้ ทั้งนี้ หากร่างประกาศกระทรวงฉบับใหม่แล้วเสร็จก่อนระยะเวลาที่ขอขยายประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ครั้งที่ ๒ ก็จะถูกยกเลิกโดยประกาศกระทรวงฉบับใหม่แทน จากซึ่งเท็จจริงและข้อกฎหมายข้างต้น จึงขอให้ศาลพิจารณาพิพากษายกฟ้องของผู้ฟ้องคดี.

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ โดยมีข้ออ้างในทำนองเดียวกับ
คำฟ้องและคำคัดค้านคำให้การ และเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองสูงสุดเมื่อวันที่
๕ กรกฎาคม ๒๕๖๖ โดยเป็นการฟ้องคดีเพื่อขอให้เพิกถอนประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ไม่ใช่การฟ้อง
เพื่อขอให้เพิกถอนประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่
และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ดังนั้น กรณีจึงถือว่า
ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ภายใต้กฎหมายเดียวกันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙
แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๖ นอกจากนี้
ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้มีการออกใบสำเนาและตรวจสอบที่ดินของเกษตรสันชิ่งอยู่ในบริเวณที่ ๕
ตามประกาศกระทรวงที่พิพากษาให้ถูกต้องก่อนว่า ที่ดินที่เกษตรสันเป็นที่ดินที่บุคคลหรือประชาชนทั่วไป
มีกรรมสิทธิ์และมีการออกโฉนดที่ดินไปแล้วก็ราย ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าที่ดินในเกษตรสันนั้น สำนักงานที่ดิน
จังหวัดสุราษฎร์ธานี สาขาเกษตรสัน ได้มีการออกโฉนดที่ดินให้แก่บุคคลหรือประชาชนทั่วไป
เป็นจำนวนหลายราย.

/ដៃអង្គគិ...

ผู้พ้องคิดยืนคำพ้องในคดีหมายเลขคดีที่ พ.ส. ๒/๒๕๖๔ ความว่า ผู้พ้องคิดเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๐๔๘ เลขที่ดิน ๓ ตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี และโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๐๔๙ เลขที่ดิน ๔ ตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยสำนักงานที่ดินจังหวัดสุราษฎร์ธานี สาขาเกาะสมุย ได้ออกโฉนดที่ดินทั้งสองโฉนดให้แก่ผู้พ้องคิดเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๑ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคิดได้ออกประกาศกราบทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตที่น้ำและมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ตำบลลิ่งงาน ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ต ตำบลแม่น้ำ ตำบลหน้าเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะจัน ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะจัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ประกาศกราบทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวกำหนดให้ที่ดินของผู้พ้องคิดทั้งสองแปลงอยู่ในเขตที่น้ำที่บริเวณที่ ๕ ซึ่งห้ามก่อสร้างอาคารทุกชนิด เว้นแต่เพื่อสาธารณประโยชน์ หรือเป็นการดำเนินการของราชการ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ผู้พ้องคิดได้ยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างอาคารเพื่อใช้เป็นที่พักอาศัยในที่ดินของผู้พ้องคิดทั้งสองแปลงดังกล่าว แต่เจ้าหน้าที่ห้องดินมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร เนื่องจากที่ดินทั้งสองแปลงอยู่ในบริเวณที่ ๕ ซึ่งห้ามก่อสร้างอาคาร ตามประกาศกราบทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมข้างต้น และต่อมา คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้วินิจฉัยว่า คำสั่งของเจ้าหน้าที่ห้องดินดังกล่าวชอบแล้ว หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคิดได้ออกประกาศกราบทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกราบทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตที่น้ำและมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ตำบลลิ่งงาน ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ต ตำบลแม่น้ำ ตำบลหน้าเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะจัน ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะจัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ กำหนดให้ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศฉบับดังกล่าวต่อไปอีกสองปี นับแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป และต่อมา ผู้ถูกฟ้องคิดได้ออกประกาศกราบทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกราบทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตที่น้ำและมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ตำบลลิ่งงาน ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ต ตำบลแม่น้ำ ตำบลหน้าเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะจัน ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะจัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๔ กำหนดให้ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศฉบับดังกล่าวต่อไปอีกสองปี นับแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป ผู้พ้องคิดเห็นว่า ประกาศกราบทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ห้องดิน ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงยื่นฟ้องคดีที่ศาลแพ่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขอให้ยกฟ้องคดีดังกล่าว

/ทรัพยากร...

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งสามฉบับดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายและทำให้ผู้ฟ้องคดี ถูกจำคุกสิหรือแพนีก้า จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุดโดยส่งคำฟ้องทางไปรษณีย์ลงที่เป็นเมืองวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ตำบลลิ่งงาน ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ต ตำบลแม่น้ำ ตำบลหน้าเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะงัน ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗

๒. เพิกถอนประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ตำบลลิ่งงาน ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ต ตำบลแม่น้ำ ตำบลหน้าเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะงัน ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒

๓. เพิกถอนประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ตำบลลิ่งงาน ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ต ตำบลแม่น้ำ ตำบลหน้าเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะงัน ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๔

๔. หากผู้ถูกฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ขอถือเอาคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดเป็นการแสดงเจตนาแทนผู้ถูกฟ้องคดี

๕. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และค่าเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอนาคตถ้าหากมี และชดใช้ค่าทนายความอย่างสูงแทนผู้ฟ้องคดี

พร้อมกับคำฟ้อง ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นการช่วยเหลือในการพิพากษาคดี ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕ โดยขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีใช้ประโยชน์ในกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้งสองแปลงในการก่อสร้างอาคารที่พักอาศัยและใช้ประโยชน์ในกรณีอื่น ๆ ได้ต่อไปด้วย เป็นการช่วยเหลือในการพิพากษา กรณีจึงถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดี มีคำขอให้ศาลมีคำสั่งทูลເການการบังคับตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนด

/เขตพื้นที่...

เขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ดำเนินผลิตลิ่งงาน ดำเนินป่าผุด ดำเนินมะเร็ต ดำเนินแม่น้ำ ดำเนินหน้าเมือง ดำเนินล่องทาง ดำเนินลิปัน้อย อำเภอเกาะสมุย และดำเนินเกาะพะงัน ดำเนินบ้านได้ ดำเนินเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่ในขณะที่มีการยื่นคำฟ้องในคดีหมายเลขคดีที่ พ.ส. ๖/๒๕๖๔ ให้เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี

ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ ยกคำขอทุเลาการบังคับตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ดำเนินการ ดำเนินบ่อผุด ดำเนินมะเร็ต ดำเนินแม่น้ำ ดำเนินหน้าเมือง ดำเนินอ่างทอง ดำเนินลิปะน้อย อำเภอเกาะสมุย และดำเนินเกาะพะวง ดำเนินบ้านใต้ ดำเนินเกาะเต่า อำเภอเกาะพะวง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๕ ไว้เป็นการชั่วคราว ก่อนการพิพากษาคดีของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ตามที่ศาลปกครองสูงสุดกำหนดประเด็นให้ผู้ถูกฟ้องคดี ทำคำให้การ ผู้ถูกฟ้องคดีขอให้การว่า ประเด็นที่หนึ่ง ก่อนการออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ นั้น พื้นที่ที่อยู่ในบังคับตามประกาศกระทรวงดังกล่าว ได้มีการทำนิดให้เป็นเขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตควบคุมอาคาร โดยมีกฎหมายที่ใช้บังคับในพื้นที่จากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการรับผิดชอบโดยตรง ได้แก่ กรณีที่หนึ่ง ก่อนมีการใช้ประกาศกระทรวงที่พิพาท มีกฎหมายที่ใช้บังคับในพื้นที่ คือ ๑) พระราชบัญญัติการให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๑๖ บังคับในท้องที่บางแห่งในจังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสงขลา จังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาส พ.ศ. ๒๕๓๔ ๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๒ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๑๒ ๓) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๑๒ ๔) กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวม ชุมชน Hague จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ มีอายุการใช้บังคับ ๕ ปี (๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ – ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐) ต่ออายุครั้งที่ ๑ หนึ่งปี (๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ – ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑) และต่ออายุครั้งที่ ๒ หนึ่งปี (๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ – ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒) ๕) กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชน Hague พังงา จังหวัด สุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๔๕ ๖) ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดที่ดินให้เครื่องมือ ทำการประมงบางชนิดทำการประมงในถดถ卜ามีไข่ วางไข่ และเลี้ยงตัวในวัยอ่อนในที่จับสัตว์น้ำ บางส่วนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และสุราษฎร์ธานี ภายในระยะเวลาที่กำหนด ลงวันที่

๑๒ มกราคม...

๒๔ มกราคม ๒๕๕๐ โดยเป็นการนำข้อบ่งชี้มากำหนดเป็นแนวเขตในทະเล กรณีที่สอง ช่วงประกาศกราะทຽงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และประกาศกระทຽงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๔ มีกฎหมายที่ใช้บังคับในพื้นที่ คือ ๑) กฎกระทຽงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชนเกษตรพะวัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๘ ๒) กฎกระทຽงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชนเกษตรแทน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๖๑ ๓) กฎกระทຽงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชนเกษตรเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๖๒ ๔) กฎกระทຽงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๖๐ อย่างไรก็ตาม แม้ว่า พื้นที่ที่อยู่ในบังคับตามประกาศกระทຽงที่พิพากษาให้มีการประกาศให้เป็นเขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตควบคุมอาคาร ใช้บังคับในพื้นที่อยู่แล้วดังที่กล่าวข้างต้น แต่ประกาศกระทຽงที่พิพากษาเป็น เครื่องมือและกลไกที่เหมาะสมต่อการปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ช่วยชลอ การพัฒนาในบริเวณที่อาจมีผลกระทบจากกิจกรรมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรที่ไม่เหมาะสม และอนุรักษ์ไว้ซึ่งความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลายทางชีวภาพ โดยเฉพาะเป็นมาตรการเสริม กฎหมายอื่น ๆ ที่มีอยู่ โดยเป็นการกำหนดลักษณะของอาคารตามกฎกระทຽง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๗๒ ให้กำหนดความสูงของ อาคารเดียวที่สามารถสร้างได้ที่ความสูงไม่เกิน ๖ เมตร ห่างจากชายฝั่งทะเลอย่างน้อย ๑๐ เมตร และกฎกระทຽง ฉบับที่ ๕๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดบริเวณแผ่นดินของเกาะสมุย เกาะพะลวย และเกาะแทน ให้สามารถสร้าง อาคารที่มีความสูงเกิน ๑๒ เมตร นอกจำกัดประกาศกระทຽงฯ จะมีมาตรการเสริมเพื่อคุ้มครอง พื้นที่บนแผ่นดินของเกาะสมุยและเกาะแทนแล้ว ยังมีมาตรการที่กำหนดเพิ่มเติมเพื่อการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางตั้งแต่ ๘๐ เมตรขึ้นไป รวมทั้ง พื้นที่ที่มีความลาดชันตั้งแต่ร้อยละ ๓๕ ถึงร้อยละ ๕๐ ให้ก่อสร้างได้ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดเพื่อ ควบคุมมิให้มีการก่อสร้างบนพื้นที่สูงมากเกินไป ซึ่งอาจก่อให้เกิดดินถล่มได้ นอกจากนั้นยังเป็น การกำหนดมาตรการห้ามกระทำการหรือการประกอบกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อการคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติม จังควรประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานีต่อไป

ประเด็นที่สอง ภายหลังจากการออกประกาศกระทຽงดังกล่าวมาแล้วในระยะหนึ่ง ผู้ถูกฟ้องคดีโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีการติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของประกาศกระทຽงข้างต้น โดยสามารถสรุปได้ ดังนี้ ด้านการติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ได้ประเมินจากผลการปฏิบัติตามที่ มาตรการข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ กำหนดไว้ ในแต่ละบริเวณเมื่อนับจำนวนมาตรการย่อยที่บังคับใช้

/ทุกบริเวณ...

ทุกบริเวณรวมกัน มีทั้งสิ้น ๑๗๙ มาตรการ สามารถกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามมาตรการได้ ๑๔๙ มาตรการ (พบการกระทำผิด ๒๙ มาตรการ รวมทั้งสิ้น ๘๔ ราย) ซึ่งจากการติดตามประเมินผล การปฏิบัติตามมาตรการทั้ง ๗ บริเวณ พบว่าบริเวณที่ ๒ และบริเวณที่ ๗ (๑) มีการกระทำผิดมากที่สุด คือ ๗ มาตรการ โดยมีผู้กระทำผิดในบริเวณที่ ๒ จำนวน ๕๔ ราย และบริเวณที่ ๗ (๑) จำนวน ๑๖ ราย โดยในบริเวณที่ ๔ บริเวณที่ ๕ และบริเวณที่ ๖ ไม่พบการกระทำผิดมาตรการแต่ทั้งนี้บางมาตรการ ได้แก่ การปล่อยทิ้งถังถังพิษลงสู่ทะเล เว้นแต่ได้ผ่านการบำบัดตามมาตรฐานของทางราชการ การปล่อยทิ้งถังถังพิษลงน้ำสาธารณะในแผ่นดิน เว้นแต่ได้ผ่านการบำบัดตามมาตรฐานของทางราชการแล้ว ห้ามการก่อสร้างเชื่อน หรือกำแพง ต้องไม่ปิดกั้นทางลงสู่ทะเล หรือหาด หรือพื้นที่สาธารณะโดยขยนอื่น ไม่สามารถระบุจำนวนของผู้กระทำผิดได้ชัดเจน เนื่องจากมีผู้กระทำผิดมาตรการจำนวนมาก และการติดตามตรวจสอบเป็นไปได้ยาก กรณีที่เป็นการปล่อยน้ำเสียจำเป็นต้องมีการตรวจสอบแนวท่อที่ฝังไว้เพื่อหาที่มาของแหล่งกำเนิดน้ำเสียที่แท้จริง หรือกรณีการก่อสร้างเชื่อน หรือกำแพง ที่ไม่ปิดกั้นทางลงสู่ทะเลหรือหาดจะเป็นที่ดินของเอกชน การเข้าตรวจสอบทำได้ยาก จึงตรวจสอบได้เพียงการสำรวจจากภาพถ่ายดาวเทียม และการลงภาคสนามแต่มีข้อจำกัดในการเข้าถึงสถานที่จริง ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการสำรวจล่าสุดโดยศูนย์วิจัยทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอ่าวไทยตอนกลาง (ชุมพร) เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๐ บริเวณกลุ่มเกาะสมุย ๕ สถานี ได้แก่ เกาะหินอ่างวัง เขาแหลมใหญ่ เกาะอุนมุน้อย และเกาะส้ม พบว่า ประการงอยู่ในสถานภาพระดับเสียหาย มีตะกอนปักคลุนค่อนข้างมาก และในอนาคตหากไม่มีมาตรการป้องกัน ประการงก็จะมีแนวโน้มลดลง ก่อรากโดยสรุปสถานการณ์สิ่งแวดล้อมของอ่าวมหาสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากในพื้นที่มหาสมุย มีแนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้นทำให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยพบว่ามีการบุกรุกพื้นที่สูงของมหาสมุยเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์เป็นที่พักอาศัย โรงแรม รีสอร์ท และสถานประกอบการอำนวยความสะดวกความต้องการท่องเที่ยว รวมทั้งแนวโน้มคุณภาพน้ำส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีถึงดีออกใหม่ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งพบแหล่งหญ้าทะเลที่อุดมสมบูรณ์ แต่พบปัญหาต่อกันทับถมจากการพัฒนาจากแผนที่และจากการท่องเที่ยวเพื่อดำเนินขบวนที่ประการงมีแนวโน้มเพิ่มใหม่โดยรวม โดยมีสาเหตุหลักจากการท่องเที่ยว เช่น สมอเรือ การเหมี่ยบตะกอนทุ่งกระจาดจากการส่งเรือ ดังนั้น ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญและระบบสาธารณูปโภคบนเกาะโดยเฉพาะเกาะสมุยจำเป็นต้องได้รับการจัดการที่ดี เพื่อให้ทรัพยากรทางทะเลสามารถที่ดีต่อไปได้รับผลกระทบมากจนเกินไป ด้านความคิดเห็นต่อความจำเป็นในการมีประกาศกระทรงฯ ได้มีการประชุมสัมมนารับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม โครงการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครอง

/สิ่งแวดล้อม...

/กู้หมาย...

กฎหมายผังเมือง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมต่อไป โดยการขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงฯ ออกใบอีก ๒ ปี เพื่อมีให้เกิดช่องว่างของการบังคับใช้ในระหว่างที่มีการปรับปรุงมาตรการ ซึ่งขณะนี้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่ระหว่างการปรับปรุงมาตรการของประกาศกระทรวงให้มีสาระครอบคลุมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และตั้งรับกับภัยคุกคามที่กำลังเกิดขึ้นในระดับสูง โดยเฉพาะทิศทางการพัฒนาและการเดินทางของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ การจัดการที่ดินที่ไม่เหมาะสม การเพิ่มพื้นที่ของประชากร และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก ซึ่งหากการปรับปรุงประกาศกระทรวงฉบับใหม่แล้วเสร็จก่อนครบกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ประกาศกระทรวงฉบับใหม่ก็จะมีผลบังคับใช้แทนประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ดังกล่าว

ประเด็นที่สาม เหตุผลที่จำเป็นต้องมีมาตรการห้ามก่อสร้างอาคารทุกชนิด เว้นแต่เพื่อสาธารณประโยชน์หรือเป็นการดำเนินการของราชการในพื้นที่บริเวณที่ ๕ ที่กำหนดไว้ตามประกาศกระทรวงดังกล่าว เนื่องจากเหตุผลในการกำหนดพื้นที่ให้เป็น ๓ บริเวณ ได้แก่ บริเวณที่ ๔ บริเวณที่ ๕ และบริเวณที่ ๖ ซึ่งเป็นพื้นที่ให้เป็นที่มีความสำคัญทางด้านระบบนิเวศ และชายฝั่งทะเลเป็นอย่างยิ่ง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องรักษาความสมดุลของธรรมชาติให้สามารถคงทباتหน้าที่ของระบบนิเวศทางและทะเลให้มีการพัฒนาภายใต้การรักษาความสมดุล ประกอบกับข้อมูลจากการศึกษาและการรับฟังความคิดเห็นในพื้นที่ก่อนการออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งในพื้นที่ไม่มีประชาชนอาศัยค้าน พื้นที่ทางในบริเวณที่ ๔ เป็นบริเวณที่มีการครอบครองและมีประชาชนอาศัยอยู่บางส่วน โดยมีการออกเอกสารสิทธิ์ในระดับ น.ส. ๓ น.ส. ๓ ก. และ ส.ค. ๑ มีการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการเกษตรกรรม ส่วนพื้นที่ทางในบริเวณที่ ๕ เป็นพื้นที่ให้เป็นที่ขนาดเล็กไม่มีประชาชนอาศัยอยู่ เป็นพื้นที่ทางที่ยังคงสภาพธรรมชาติ เป็นแหล่งต้นน้ำ มีพิษพรมธรรมชาติซึ่งปกคลุม มีความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงหรือผลกระทบที่จะเกิดขึ้น หากมีกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การก่อสร้างอาคารโรงเรียนหรือรีสอร์ฟ ในบริเวณพื้นที่ทาง ระบบนิเวศจะถูกทำลายได้ง่ายจากการชุดตัดดิน หรือตอกถอนจากการก่อสร้างในลักษณะของพื้นที่ทางเป็นต้นทราย เมื่อเกิดคลื่นลมตามธรรมชาติ อาจก่อให้เกิดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งและการพังทลายของดินได้เช่นกัน ทางต่าง ๆ ในบริเวณนี้จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญของพื้นที่ชายฝั่งที่ทำให้ระบบนิเวศชายฝั่งมีความสมบูรณ์ และคงความเป็นระบบนิเวศ

/ธรรมชาติ...

ธรรมชาติอยู่ตลอดไป ซึ่งหากปล่อยให้เกิดผลกระทบในบริเวณนี้แล้ว จะส่งผลกระทบต่อเนื่องไปยัง
น่านน้ำโดยรอบได้ และพื้นที่เกาะในบริเวณที่ ๖ เป็นเกาะที่มีขนาดเล็กมาก มีพื้นที่น้อยกว่า
๐.๐๑ ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่ที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของพื้นที่ชายฝั่งที่ทำให้ระบบนิเวศ^๔
ชายฝั่งมีความสมดุลและไม่มีเอกสารสิทธิ ซึ่งในปัจจุบันพบว่า เกาะสมุย เกาะพะงัน และเกาะเต่า^๕
เกิดปัญหาการเริ่มนิสิ่งปลูกสร้างนอกเหนือจากชุมชนดังเดิมที่อาศัยอยู่ และเริ่มนิการปรับปรุง^๖
เปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นนอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ ดังนั้น
การออกประกาศกระทรวงดังกล่าวจึงเป็นการกระทำที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนเป็นส่วนรวม
เพื่อแก้ไขปัญหาและคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่ได้อย่างยั่งยืน

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำชี้แจง ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๕ ซึ่งจังข้อเท็จจริงตามคำสั่งศาล
ความว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้นำประเด็นการปรับบริเวณแก้ไขสัมภาษณ์บริเวณที่ ๕ มาอยู่ในบริเวณที่ ๕
ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ มาพิจารณาในการปรับปรุงแก้ไข
และจัดทำร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และ
มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ที่ตำบลลิ่งงาน ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ต ตำบลแม่น้ำ
ตำบลหน้าเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเกาะสูบ และตำบลเกาะพะจัน ตำบลบ้านใต้
ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะจัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหลังจากที่
คณะกรรมการฯ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ได้พิจารณา
และมีมติเห็นชอบการปรับเปลี่ยนจากเดิมที่กำหนดไว้ในบริเวณที่ ๕ มาอยู่ในบริเวณที่ ๕ และให้ใช้
มาตรการของบริเวณที่ ๕ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการปรับแก้ไขร่างประกาศกระทรวงฉบับใหม่
รวมทั้งในประเด็นอื่น ๆ ที่คณะกรรมการฯ มีข้อคิดเห็น และเสนอคณะกรรมการฯ พิจารณา
ตามลำดับ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครอง
สิ่งแวดล้อมได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาร่างประกาศกระทรวงฉบับใหม่ จำนวน ๕ ครั้ง โดยไม่มีการ
เปลี่ยนแปลงการกำหนดบริเวณแก้ไขแลกต่างไปจากมติคณะกรรมการพิจารณาการจัดการ
ด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๐
พฤษภาคม ๒๕๖๑ แต่อย่างใด โดยในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓
ได้มีการพิจารณาในประเด็นการปรับแก้ไขมาตรการในร่างประกาศกระทรวงฉบับใหม่ ในการทำหนด
บริเวณของเกาะม้า และเกาะแต่ใน (บริเวณที่ ๕) โดยได้นำประเด็นการกำหนดบริเวณของเกาะม้า
และเกาะแต่ใน มาพิจารณาถึงความเหมาะสม ความเป็นไปได้ กรรมสิทธิ์ในพื้นที่ กฎหมายด่าง ๆ
ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสภาพแวดล้อมตามบริบทของพื้นที่ โดยเห็นว่า เพื่อมีให้เป็นการจำกัดสิทธิ์
ในทรัพย์สินด่าง ๆ ของประชาชนในพื้นที่จึงปรับการกำหนดบริเวณของเกาะม้า และเกาะแต่ใน
จากบริเวณที่ ๕ มาอยู่ในบริเวณที่ ๕ ประกอบกับคณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้าน

/สิ่งแวดล้อม...

สิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ได้พิจารณาและมีมติเห็นชอบการปรับแก้สัมชั้นเดินกำหนดไว้ในบริเวณที่ ๕ มากำหนดไว้ในบริเวณที่ ๕ เมื่อจากชาวบ้านบางส่วนในเกษตรมีเอกสารลิขิตในพื้นที่ ดังนั้น การปรับบริเวณของเกษตรฯ และเกษตรแต่ใน จำกบริเวณที่ ๕ มากำหนดในบริเวณที่ ๕ จึงเป็นการปรับ ในลักษณะเข่นเดียวกับเกษตรสัมชั้น คณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขต พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีมติเห็นชอบให้ฝ่ายเลขานุการนำร่างประกาศกระทรวงฉบับใหม่เสนอ คณะกรรมการการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาต่อไป

อย่างไรก็ตี เมื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๘๐๔/๖๑๕ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรียน เลขาธิการคณารัฐมนตรี โดยมีข้อสังเกตต่อ ร่างกฎกระทรวงกำหนดให้ท้องที่ดำเนินลักษณะ ดำเนินบทนองหอย อำเภอเมืองเชียงใหม่ ดำเนินบทนองผึ้ง ดำเนินลักษณะนี้ และดำเนินลักษณะ อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ และในท้องที่ดำเนินลักษณะนี้ อำเภอเมืองลำพูน เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม พ.ศ. และร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เรื่อง ยกเลิกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขต พื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องที่ดำเนินลักษณะ ดำเนินบทนองหอย อำเภอเมืองเชียงใหม่ ดำเนินลักษณะนี้ ดำเนินลักษณะนี้ และดำเนินลักษณะ อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ และในท้องที่ดำเนินลักษณะนี้ อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นการดำเนินการตามภารกิจของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมว่า การกำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับดูแล และติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมประจำจังหวัด มีใช้การกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม หรือกำหนดหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และไม่สอดคล้องกับมาตรา ๗๙ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำ ร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ ที่ใช้ระบบคณกรรมการเฉพาะกรณีที่จำเป็น นอกเหนือ หน้าที่และอำนาจของคณกรรมการกำกับฯ มีความซ้ำซ้อนกับภารกิจของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมจังหวัด และสำนักงานนโยบาย และแผนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องดังกล่าว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดให้มีคณะกรรมการดังกล่าวให้เกิดความซ้ำซ้อนอีก ดังนั้น สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมจังหวัด จึงต้องนำร่างประกาศกระทรวงฉบับใหม่ ที่มีการกำหนดมาตรการในข้อ ๔ ให้มีคณกรรมการกำกับดูแล และติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยแบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ คณกรรมการกำกับดูแล และติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมระดับพื้นที่ ระดับจังหวัด และคณกรรมการกำกับดูแล และติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมระดับพื้นที่

/seeno...

เสนอคณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อพิจารณาบทวนอิกรั้งหนึ่งเพื่อให้สอดคล้องกับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องและยินยอมแผนที่ท้ายประกาศจากกรรมการปักครอง และหลังจากนั้น จะต้องนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และคณะกรรมการรัฐมนตรี ตามที่มาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้กำหนดขั้นตอน การดำเนินการไว้ เมื่อคณะกรรมการรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการแล้ว จะส่งร่างประกาศกระทรวงฉบับใหม่ ไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อตรวจพิจารณา_r่างกฎหมายตามขั้นตอน และเมื่อ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้วเสร็จจะส่งเรื่องกลับมายังสำนักเลขานุการ คณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อส่งเรื่องให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลงนาม ในประกาศกระทรวงต่อไป ประกอบกับขั้นตอนที่มีการออกกฎกระทรวงกำหนดร่างกฎที่ต้องจัดให้มี การรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลผลกระทบ พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งส่งผลให้ร่างประกาศกระทรวง ฉบับใหม่ จะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติ หลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยที่ การดำเนินการให้เป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดร่างกฎที่ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น และวิเคราะห์ผลผลกระทบ พ.ศ. ๒๕๖๕ จะครอบคลุมทั้งในส่วนของร่างประกาศกระทรวง เรื่อง ขยายระยะเวลา และร่างประกาศกระทรวงฉบับใหม่ทุกฉบับ ซึ่งสำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการอีกระยะหนึ่ง จึงมีความ จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงฉบับเดิมอีกเป็นครั้งที่ ๓ เพื่อให้ การบังคับใช้กฎหมายมีความท่อนئ่องและมีให้มาตรฐานคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามประกาศกระทรวง ฉบับเดิมเกิดช่องว่างของการใช้บังคับในระหว่างที่ร่างประกาศกระทรวงฉบับใหม่ยังไม่แล้วเสร็จ โดยในส่วนของการขยายระยะเวลา ครั้งที่ ๓ นั้น สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้เริ่มดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดร่างกฎที่ต้องจัดให้มีการ รับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลผลกระทบ พ.ศ. ๒๕๖๕ กล่าวคือ มีการรับฟังความคิดเห็นและนำ ผลการรับฟังความคิดเห็นและนำรายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมระยะเวลาดำเนินการในช่วงเดือนมิถุนายน - สิงหาคม ๒๕๖๕

ทั้งนี้ การจัดทำร่างประกาศกระทรวงฉบับใหม่ มีขั้นตอนทางกฎหมายหลาย ขั้นตอน ประกอบด้วย ๑) ขั้นตอนการจัดทำร่างประกาศกระทรวงฯ โดยสำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะมีกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในพื้นที่ ๒) ขั้นตอนการพิจารณาร่างประกาศกระทรวงฯ โดยคณะกรรมการพิจารณาการจัดการ ด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ๓) ขั้นตอนการพิจารณาร่างประกาศกระทรวงฯ

โดย...

โดยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และขั้นตอนการพิจารณาเรื่องประกาศกระทรวงฯ โดยคณะกรรมการรัฐมนตรี^(๔) ขั้นตอนการพิจารณาและตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีหรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งในขั้นตอนนี้จะมีผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหันหัวไปส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนห้องถินเข้าร่วมในการตรวจพิจารณาด้วย^(๕) ขั้นตอนการตรวจพิจารณาเรื่องประกาศกระทรวงฯ โดยสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี^(๖) ขั้นตอนการพิจารณาลงนามโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ^(๗) ขั้นตอนการประกาศลงในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายและให้ทราบโดยทั่วถัน ซึ่งแต่ละขั้นตอนใช้ระยะเวลาในการดำเนินการนาน ทำให้ประกาศกระทรวงฉบับเดิม ซึ่งรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้กำหนดให้มีระยะเวลาในการใช้มาตรการคุ้มครองในพื้นที่เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยจะสิ้นสุดการใช้บังคับในวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๒ หากไม่มีการขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงฉบับเดิมออกไปอีก จะทำให้เกิดช่องว่างของกฎหมายขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้เสนอคณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมพิจารณาให้ความเห็นชอบในการขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงฉบับเดิมออกไปอีก จนจะมีการจัดทำร่างประกาศกระทรวงฉบับใหม่ควบคู่ไปด้วย โดยการออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๕ ทั้งนี้ โดยหลักการของการจัดทำร่างกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการจัดทำร่างกฎหมายใหม่ทั้งฉบับ หรือการปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมายบางส่วน มีขั้นตอนการจัดทำร่างกฎหมายเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นไปตามขั้นตอนดังกล่าวข้างต้น แต่การขยายระยะเวลาการบังคับใช้กฎหมายมีความแตกต่างจากการจัดทำร่างกฎหมายใหม่ทั้งฉบับ หรือการปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมายบางส่วน เมื่อจากการขยายระยะเวลาการใช้บังคับกฎหมายเป็นการดำเนินการเพื่อให้กฎหมายฉบับเดิมยังคงมีผลบังคับใช้ต่อเนื่องต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนด จึงไม่จำต้องเปลี่ยนแปลงถ้อยคำหรือเนื้อหาในกฎหมายฉบับเดิม ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่สามารถแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อหาสาระสำคัญในประกาศกระทรวงฉบับเดิมได้แต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดียังคงมีความกังวลและความห่วงใยในประเด็นการปรับปรุงบริเวณพื้นที่ของเกาะสัมเป็นอย่างมาก โดยเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้ทราบว่า ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งเรียกให้ทำการคดีหมายเลขอ้างอิง พ.ส. ๙/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๕ แล้วนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้นำเรื่องคดีหมายเลขคดีที่ พ.ส. ๙/๒๕๖๒ เสนอคณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมเพื่อรับทราบประเด็นของผู้ฟ้องคดี

/ต่อประกาศ...

ต่อประกาศกระทรวงบับเดิม และตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๔ และในส่วนของการขยายระยะเวลาครั้งที่ ๓ นั้น คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ มีมติเห็นชอบให้ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฉบับเดิม ออกไปอีก ๒ ปี นับจากวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ซึ่งหากการปรับปรุงร่างประกาศกระทรวงบับใหม่ แล้วเสร็จก่อนครบกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฉบับขยายระยะเวลาครั้งที่ ๓ ร่างประกาศกระทรวงบับใหม่ ก็จะมีผลบังคับใช้แทนประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฉบับขยายระยะเวลาครั้งที่ ๓ ดังกล่าว

ส่วนประเด็นที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งถึงความแตกต่างในสาระสำคัญที่เป็นเกณฑ์ การกำหนดบริเวณพื้นที่ระหว่างเกาะสันและเกาะมัดหลัง ให้จำต้องใช้มาตรการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมในระดับที่แตกต่างกัน นั้น เนื่องจากพื้นที่บริเวณที่ ๔ บริเวณที่ ๕ และบริเวณที่ ๖ มีลักษณะเป็นพื้นที่เกาะที่มีความสำคัญทางด้านระบบนิเวศและชายฝั่งทะเลเป็นอย่างยิ่ง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องรักษาความสมดุลของธรรมชาติให้สามารถคงอยู่และรักษาบทบาทหน้าที่ ของระบบนิเวศเกาะและทะเลให้มีการพัฒนาได้ ภายใต้การรักษาความสมดุลของธรรมชาตินั้นด้วย นอกจากนี้ ลักษณะทางกายภาพของเกาะทั้งสามบริเวณมีความแตกต่างกัน โดยมีขนาดพื้นที่เกาะ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดเล็กมาก ตามลำดับ ซึ่งเกาะทั้งสามบริเวณเป็นเกาะบริวารของ เกาะสมุย เกาะพะงัน และเกาะแตน เมื่อพิจารณาความแตกต่างของเกาะทั้งสามบริเวณแล้วพบว่า (๑) ในบริเวณที่ ๔ เป็นเกาะขนาดกลางที่มีการครอบครองและมีประชาชนอาศัยอยู่บางส่วน โดยมี การออกเอกสารสิทธิ์ในที่ดินประเภท น.ส. ๓ น.ส. ๓ ก. และ ส.ค. ๑ ประชาชนมีการใช้ประโยชน์ พื้นที่เพื่อการเกษตรกรรม แต่ยังไม่มีกฎหมายเฉพาะเพื่อควบคุมการพัฒนาพื้นที่ให้อยู่ในระดับ ที่เหมาะสมได้ จึงจำเป็นต้องใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเพื่อควบคุมและกำกับดูแลให้เกิด ผลกระทบต่อระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๒) ในบริเวณที่ ๕ แม้ว่าจะมี ลักษณะเป็นเกาะเช่นเดียวกับบริเวณที่ ๔ ก็ตาม แต่เนื่องจากมีขนาดของเกาะเล็กกว่าบริเวณที่ ๔ แต่มีสภาพธรรมชาติเป็นแหล่งต้นน้ำ มีสภาพป่า พืชพรรณธรรมชาติขึ้นปกคลุม เช่น ป่ามะพร้าว และป่าโกงกาง มีความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงหรือผลกระทบที่จะเกิดขึ้น เช่น การก่อสร้าง อาคาร โรงเรม หรือรีสอร์ท ในบริเวณพื้นที่เกาะ ซึ่งสามารถถูกทำลายได้ง่ายจึงมีความเหมาะสม ที่จะสงวนไว้ให้คงสภาพเดิมทางธรรมชาติ ระบบนิเวศจะถูกทำลายได้ง่ายจากการขุดตักดิน หรือตะกอนจากการก่อสร้างในล่องสู่ทะเล ส่งผลกระทบต่อปะการัง หอยทะเล และสัตว์น้ำบริเวณ ชายฝั่ง สร้างความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง นอกจากนี้ เนื่องจาก ลักษณะของพื้นที่เกาะเป็นดิน ทราย เมื่อเกิดคลื่นลมตามธรรมชาติอาจก่อให้เกิดปัญหาการกัดเซาะ ชายฝั่งและการพังทลายของดินได้เช่นกัน เกาะต่าง ๆ ในบริเวณนี้จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญ

/ของพื้นที่...

ของพื้นที่ชายฝั่งที่ทำให้ระบบนิเวศชายฝั่งมีความสมบูรณ์ และคงความเป็นระบบนิเวศธรรมชาติอยู่ตลอดไป ซึ่งหากปล่อยให้เกิดผลกระทบในบริเวณนี้แล้ว จะส่งผลกระทบต่อเนื่องไปยังน่าน้ำโดยรอบได้ จึงเป็นที่มาของการกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณนี้ในการห้ามก่อสร้างอาคารทุกชนิด ทุกประเภท ยกเว้นเพื่อสาธารณประโยชน์ หรือเป็นการดำเนินการของราชการ ซึ่งเป็นการจำกัดการพัฒนาของเอกชนในลักษณะที่อาจส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และ (๓) ในพื้นที่เกาะ ในบริเวณที่ ๖ เป็นเกาะขนาดเล็กมาก มีพื้นที่น้อยกว่า ๐.๐๑ ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่ที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของพื้นที่ชายฝั่งที่ทำให้ระบบนิเวศชายฝั่งมีความสมบูรณ์และไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดิน จึงกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในลักษณะ เป็นการห้ามก่อสร้างอาคารทุกชนิด ทุกประเภท ยกเว้นอาคาร สิ่งปลูกสร้างเพื่อประโยชน์และ ความปลอดภัยในการเดินเรือ ซึ่งในสภาพปัจจุบันพบว่าพื้นที่เกาะสมุย เกาะพะรัง และเกาะเต่า เริ่มนิสิ่งปลูกสร้างอื่นนอกเหนือจากการพักอาศัยของชุมชนดั้งเดิม และเริ่มมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นนอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ ดังนั้น การออกประกาศกระทรวงดังกล่าวจึงเป็นการกระทำที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนเป็นส่วนรวม เพื่อแก้ไขปัญหาและคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ให้คงอยู่ได้อย่างยั่งยืน ต่อไป

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๖ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของคดีการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยว่าจะประกอบคำแฉลงกรณ์เป็นหนังสือของคดีการผู้แฉลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้าน คำให้การ คำให้การเพิ่มเติม และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้พ้องคิดเป็นเจ้าของที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๐๔๙๙
เลขที่ดิน ๓ ตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี และโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๐๔๙๙
เลขที่ดิน ๔ ตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเจ้าพนักงานที่ดินออกโฉนดที่ดิน
ให้เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๑ ที่ดินทั้งสองแปลงดังกล่าวตั้งอยู่ในเกาะสันซึ่งเป็นเกาะบริเวร
ของเกาะสมุย ตั้งอยู่ห่างทิศเหนือของเกาะสมุย โดยอยู่ห่างจากเกาะสมุยประมาณ ๖๐๐ เมตร
ต่อมานั้นผู้ถูกฟ้องคิดโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ออกประกาศ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครอง
สิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ตำบลลิ้งงาม ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ต ตำบลแม่น้ำ ตำบลหน้าเมือง
ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะรัง ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า
อำเภอเกาะพะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ประกาศ
ดังกล่าวมีผลใช้บังคับมีกำหนดระยะเวลาห้าปีนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เป็นต้นไป...

พันที่...

พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมเป็น ๕ บริเวณ โดยกำหนดให้เกาะสัมภูในบริเวณที่ ๕ หลังจากนั้น คณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้มีการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ โดยมีการซึ่งข้อเท็จจริงจากอนุกรรมการและเลขานุการ (นายวีรนิต ฐานสุพร) ว่า ในภาพรวมของพื้นที่ของร่างประกาศกระทรวงฯ จะแบ่งเป็น ๕ บริเวณ ได้แก่ บริเวณที่ ๑ คือ น่านน้ำ บริเวณที่ ๒ และบริเวณที่ ๓ คือ พื้นที่บนแผ่นดิน (ของเกาะสมุย เกาะแตน เกาะพะงัน และเกาะเต่า) บริเวณที่ ๔ คือ พื้นที่เกาะที่มีเอกสารสิทธิ์หรือมีการครอบครอง และบริเวณที่ ๕ คือ พื้นที่เกาะที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์และไม่มีการครอบครองโดยใน การประชุมครั้งดังกล่าว ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้เสนอหลักการว่า เนื่องจาก จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีเกาะต่าง ๆ จำนวนมาก บางเกาะมีขนาดเล็ก และอาจไม่ปรากฏชื่อ จังหวัดให้ ความคุ้มเกาะต่าง ๆ ภายในบริเวณน่านน้ำในพิกัดนี้ให้ครบถ้วน เกาะที่ประชุมจึงมีมติให้รับหลักการ เรื่องการเพิ่มเติมเกาะทุกเกาะในบริเวณน่านน้ำที่กำหนด หลังจากนั้น ฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจึงได้มีการ พิจารณาปรับแก้ร่างประกาศกระทรวงฯ จนกระทั่งร่างประกาศกระทรวงดังกล่าวได้ผ่านกระบวนการ ให้ความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการรัฐมนตรี จึงได้มีการ ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการ คุ้มครองสิ่งแวดล้อม มา พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ต่อมา หลังจากที่กฎกระทรวง ฉบับดังกล่าวใช้บังคับแล้ว คณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ได้พิจารณา ในประเด็นการปรับพื้นที่เกาะสัมภูในบริเวณที่ ๕ นาอยู่ในบริเวณที่ ๕ ว่า เนื่องจากการประชุม รับฟังความคิดเห็นในพื้นที่ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลนครเกาะสมุยได้ให้ข้อมูลกับสำนักงานนโยบาย และแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่า พื้นที่เกาะสัมภู ซึ่งกำหนดไว้เป็นบริเวณที่ ๕ ของประกาศกระทรวงฯ ชาวบ้านมีเอกสารสิทธิ์ในพื้นที่ และศักยภาพของพื้นที่คล้ายกับภาระด้าน แหล่งและเกาะฟาน ซึ่งในอดีตก่อนที่ประกาศกระทรวงฯ จะมีผลบังคับใช้ เกาะแห่งนี้สามารถขออนุญาต ก่อสร้างได้ แต่หลังจากประกาศกระทรวงฯ มีผลบังคับใช้ ทำให้ไม่สามารถก่อสร้างอาคารของ เอกชนได้ จึงถือว่าเป็นการจำกัดสิทธิของประชาชน ฝ่ายเลขานุการจึงขอเสนอให้ปรับเปลี่ยน ที่กำหนดไว้ในบริเวณที่ ๕ มากำหนดไว้ในบริเวณที่ ๕ และให้ใช้มาตรการของบริเวณที่ ๕ เพื่อมีให้ เป็นการจำกัดสิทธิของประชาชนในพื้นที่มากเกินไป ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาการจัดการ ด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้มีมติเห็นชอบการปรับเปลี่ยนจากเดิมที่กำหนดไว้ ในบริเวณที่ ๕ นาอยู่ในบริเวณที่ ๕ และให้ใช้มาตรการของบริเวณที่ ๕ ต่อมา คณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้มีการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ โดยในประเด็นการปรับแก้มาตรการในร่างประกาศกระทรวงฯ

ได้มี...

ได้มีข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ (นายวีรนิต ฐานสุพร) ว่า เดินได้แบบ
ทางขนาดเล็กเป็น๒ บริเวณ คือ บริเวณที่ ๔ และบริเวณที่ ๕ โดยบริเวณที่ ๕ เป็นทางที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์
ซึ่งเดินในช่วงที่มีการยกร่างประภาคระหว่างฯ ได้รับข้อมูลจากหน่วยงานในพื้นที่ว่า เกาะม้า
และเกาะแต่ในไม่มีเอกสารสิทธิ์ คณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่
คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจึงมีมติเห็นชอบให้ปรับแก้ไขพื้นที่เกาะม้าและเกาะแต่ใน อำเภอเกาะพะรัง
จากบริเวณที่ ๕ เป็นบริเวณที่ ๔ และใช้นำมาตรการของบริเวณที่ ๔ ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ
ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ประภาคกระหวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งสามฉบับดังกล่าวไม่ชอบ
ด้วยกฎหมายและทำให้ผู้ฟ้องคดีถูกจำกัดสิทธิและเสรีภาพ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด
เป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ประภาคกระหวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ดำเนินการลังงาน ดำเนินปล่อย
ดำเนินมะเร็ต ดำเนินแม่น้ำ ดำเนินคน้ำเมือง ดำเนินล่องหงส์ ดำเนินลิปะน้อย อำเภอเกาะสมุย
และดำเนินเกาะพะรัง ดำเนินบ้านใต้ ดำเนินเกาะต่ำ อำเภอเกาะพะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗
ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งได้มีการขยายระยะเวลาการใช้บังคับตามประภาคกระหวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒
และประภาคกระหวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ
ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๕ เป็นกฎหมายหรือไม่

โดยที่คดีนี้ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ประภาคกระหวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม
๒๕๕๗ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นมูลหมู่หรือควรรู้
ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ หรืออย่างช้าที่สุดภายในวันที่ ๒๙ เมษายน
๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันที่ศาลปกครองนครศรีธรรมราชได้มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีในบางประเด็น
เนื่องจากอยู่ในอำนาจของศาลปกครองสูงสุด การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีในประเด็นดังกล่าวมายื่นฟ้องต่อ
ศาลปกครองสูงสุด เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ จึงเป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นระยะเวลาการฟ้องคดี
ดังนั้น กรณีจึงมีประเด็นที่ศาลจำต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีนำคดีนี้มาฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด
ภายในการระยะเวลาการฟ้องคดีหรือไม่ พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า การฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้อง
ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี... เมื่อพิจารณาประภาคกระหวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมฯ

/พ.ศ. ๒๕๖๗...

พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีระยะเวลาการใช้บังคับห้าปีนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ดังนั้น ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังกล่าว จึงเป็นกฎหมายที่มีผลเป็นการใช้บังคับมาตราการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมภายในระยะเวลาที่จำกัดตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้เท่านั้น ผู้พ้องคิดจึงได้รับความเดือดร้อนเสียหายในช่วงระยะเวลาห้าปีตามที่ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมข้างต้นมีผลใช้บังคับ คือ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เมื่อต่อมา ได้มีการขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๔ อันเป็นการขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงพิพากษารั้งละสองปี โดยยังคงใช้บังคับเนื่องจากมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์เข่นเดิมก็ตาม แต่การออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ทั้งสองครั้งดังกล่าว ถือเป็นการออกกฎหมายที่มีผลเป็นการก่อตั้งนิติสัมพันธ์ระหว่างบุคคลขึ้นใหม่ตามช่วงเวลาที่มีการบังคับ ต่อสิบที่ของบุคคลในคราวใหม่ จึงเป็นนิติกรรมทางปกครองครั้งใหม่แยกต่างหากจากประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ประกอบกับคำชี้แจงของผู้พ้องคิด ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ ว่า ผู้พ้องคิดยืนพ้องคิดนี้เพื่อขอให้เพิกถอนประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ไม่ใช่การฟ้องเพื่อขอให้เพิกถอนประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ดังนั้น การที่ ผู้พ้องคิดนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด ในคดีหมายเลขดำที่ พ.ส. ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๒ โดยมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จึงเป็นการยื่นฟ้องคดีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ และการที่ผู้พ้องคิดนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด ในคดีหมายเลขดำที่ พ.ส. ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕ โดยมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔

/ เป็นการ...

จึงเป็นการยื่นฟ้องคดีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รัฐเรียกครัวรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวเช่นกัน ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีในประเด็นนี้จึงพังไม่ขึ้น

สำหรับประเด็นความชอบด้วยกฎหมายของประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งได้มีการขยายระยะเวลาการใช้บังคับตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และประกาศ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๔ นั้น พิเคราะห์แล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำไม่ได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้ กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และจะระหบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพนั้นมาได้ วรรคสาม บัญญัติว่า บทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎหมายที่ออกโดยอาศัย อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วยโดยอนุโลม มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า สิทธิของบุคคล ในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ย่อมเป็นไปตามที่ กฎหมายบัญญัติ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในพื้นที่ใดที่ได้กำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตผังเมืองเฉพาะ เขตควบคุมอาคาร เทคนิคมาตรฐานกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการนันหรือ เขตควบคุมพิษภัยและภัยทางเศรษฐกิจ ซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขโดยทันทีและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ไม่มีอำนาจตามกฎหมายหรือไม่สามารถที่จะทำการแก้ไขปัญหาได้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีขออนุมัติเข้าดำเนินการเพื่อใช้ มาตรการคุ้มครองอย่างโดยย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามมาตรา ๔๕ ตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อควบคุมและแก้ไขปัญหาในพื้นที่นั้นได้ วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการรัฐมนตรี ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตพื้นที่ รายละเอียดเกี่ยวกับ มาตรการคุ้มครองและกำหนดระยะเวลาที่จะใช้มาตรการคุ้มครองดังกล่าวในพื้นที่นั้น วรรคสาม บัญญัติว่า การขยายระยะเวลาตามประกาศในวรรคสอง ให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะกรรมการรัฐมนตรี โดยทำเป็นประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คดีนี้ ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ตำบลลี่งงาม ตำบล บ่อผุด ตำบลลุมะเร็ต ตำบลแม่น้ำ ตำบลหนองน้ำเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอไก่สะมุย และตำบลไก่สะพัน ตำบลบ้านใต้ ตำบลไก่เต่า อำเภอไหะพะวัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗

/และประกาศ...

และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๖ และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นกฎหมายที่ไม่ขอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ท้องคดีถูกจำกัดสิทธิและเสรีภาพ เนื่องจากประกาศกระทรวงดังกล่าวมีผลทำให้ที่ดินของผู้ท้องคดีโอนต่อที่ดินเลขที่ ๔๐๙๙๙ เลขที่ดิน ๓ ตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี และโอนต่อที่ดินเลขที่ ๔๐๙๙๙ เลขที่ดิน ๕ ตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่อยู่ในเกาะสัมเป็นเขตพื้นที่บริเวณที่ ๕ ซึ่งห้ามก่อสร้างอาคารทุกชนิด เว้นแต่เพื่อสาธารณประโยชน์ หรือเป็นการดำเนินการของราชการ ผู้ท้องคดีจึงไม่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร ค.ส.ล. ขั้นเดียว ในที่ดินทั้งสองแปลงดังกล่าว ทั้งที่เกาะสัมอยในพื้นที่บริเวณเดียวกับเกาะมัดหลังซึ่งได้รับการทำหนดให้อยู่ในบริเวณที่ ๕ ผู้ท้องคดีจึงฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมข้างต้น จากคำฟ้องดังกล่าวจึงแปลเจตนาได้ว่า ผู้ท้องคดีเห็นว่าประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวในส่วนที่กำหนดให้เกาะสัมเป็นพื้นที่ในบริเวณที่ ๕ ซึ่งห้ามก่อสร้างอาคารทุกชนิด เว้นแต่เพื่อสาธารณประโยชน์ หรือเป็นการดำเนินการของราชการ เป็นการทำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่ไม่ขอบด้วยกฎหมาย การนี้จึงต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์ของประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ดินที่ตำบลลิตลิงงาน ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ต ตำบลแม่น้ำ ตำบลน้ำเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะงัน ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งข้อ ๒ วรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้พื้นที่ที่ได้มีการทำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ และเขตควบคุมอาคาร ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังต่อไปนี้ เป็นเขตพื้นที่ที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้... วรคสอง กำหนดว่า ให้จำแนกพื้นที่ตามวรคหนึ่งเป็น ๗ บริเวณ ดังต่อไปนี้ บริเวณที่ ๑ ... บริเวณที่ ๔ ได้แก่ พื้นที่บนแผ่นดินนับจากแนวชายฝั่งทะเลเข้าไปในแผ่นดินทั้งหมดของเกาะมัดหลัง เกาะฟาน เกาะวังใน เกาะวังนอก เกาะราบ เกาะมัดสุม อำเภอเกาะสมุย บริเวณที่ ๕ ได้แก่ พื้นที่บนแผ่นดินนับจากแนวชายฝั่งทะเลเข้าไปในแผ่นดินทั้งหมดของเกาะมัดแดง เกาะมัดโคง เกาะหัวตะเข้ เกาะติน เกาะแม่ทับ เกาะแมลงป่อง เกาะฟานใหญ่ เกาะสัม เกาะลุมหมูน้อย เกาะแหลมรายใน เกาะแหลมรายนอก อำเภอเกาะสมุย เกาะกงเกลียง เกาะม้า เกาะกงธารเสด็จ เกาะแตนอก เกาะแต่ใน อำเภอเกาะพะงัน บริเวณที่ ๖ ได้แก่ พื้นที่บนแผ่นดินนับจากแนวชายฝั่งทะเลเข้าไปในแผ่นดินทั้งหมดของเกาะกงหารายแดง เกาะกง เกาะกงนุ้ย เกาะกงรัน อำเภอเกาะพะงัน เกาะราไนใหญ่ เกาะหลัก เกาะทะลุ เกาะเจดมูล เกาะพึง เกาะกงออก เกาะนาเทียน เกาะฟานน้อย เกาะราพิน เกาะราเทียน อำเภอเกาะสมุย และเกาะอื่น ๆ ที่อยู่ภายใต้น่านน้ำบริเวณที่ ๑ ยกเว้นที่ปรากฏในบริเวณที่ ๕ ถึงบริเวณที่ ๗ ... ข้อ ๕ กำหนดว่า ในพื้นที่

/ตามข้อ ๖...

ตามข้อ ๒ การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร หรือดำเนินการที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้... (๓) บริเวณที่ ๔ (ก) เชื่อน หรือกำแพง ต้องไม่ปิดกั้นทางลงสู่ทะเล หรือหาด หรือพื้นที่สาธารณะโดยชนิด (ข) อาคารหรือสิ่งก่อสร้างใด ๆ ต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร ความสูงไม่เกิน ๖ เมตร พื้นที่อาคารรวมกันไม่เกิน ๗๕ ตารางเมตร ที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของพื้นที่ดินที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคาร และมีพื้นที่สีเขียวไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ว่างนั้น โดยมีไม้ยืนต้นที่เป็นไม้ท้องถิ่น เป็นองค์ประกอบหลัก และมีลักษณะหลังคาลาดชันตามแบบสถาปัตยกรรมไทย สถาปัตยกรรมเมืองร้อนชื้น หรือสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น พื้นที่หลังคาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่อาคาร และมีสีกลมกลืนธรรมชาติ เช่น สีอิฐ สีดินเผา สีน้ำตาล สีเทา สีเขียวใบไม้ เป็นต้น (ค) อาคารพาณิชย์ และโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ต้องติดตั้งบ่อถังไชแม่นและระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรฐานที่หน่วยงานราชการกำหนด ก่อนเชื่อมต่อลงสู่ท่างระบายน้ำสาธารณะ (ง) กิจการที่นับบ้านพักอาศัย ตั้งแต่ ๑๐ หลังขึ้นไป หรือกิจการที่นำห้องแภู ตึกแภู หรือบ้านแภู ตั้งแต่ ๑๐ ห้องขึ้นไป ไปให้บริการเป็นสถานที่พักในลักษณะโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ต้องติดตั้งบ่อถังไชแม่นและระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรฐานที่หน่วยงานราชการกำหนด ก่อนเชื่อมต่อลงสู่ท่างระบายน้ำสาธารณะ (จ) โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ในแต่ละโครงการให้สร้างได้ไม่เกิน ๕๐ ห้อง (๔) บริเวณที่ ๕ ห้ามอาคารทุกชนิด ทุกประเภท เว้นแต่เพื่อสาธารณะโดยชนิด หรือเป็นการดำเนินการของราชการ ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมระดับพื้นที่ตามข้อ ๖ โดยต้องมีระยะห่างจากชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร มีความสูงไม่เกิน ๓ เมตร พื้นที่อาคารรวมกันไม่เกิน ๗๕ ตารางเมตร และมีลักษณะหลังคาลาดชันตามแบบสถาปัตยกรรมไทย สถาปัตยกรรมเมืองร้อนชื้น หรือสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น พื้นที่หลังคาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่อาคาร และมีสีกลมกลืนธรรมชาติ เช่น สีอิฐ สีดินเผา สีน้ำตาล สีเทา สีเขียวใบไม้ เป็นต้น (๙) พื้นที่บริเวณที่ ๒ ถึงบริเวณที่ ๔ ที่มีความลาดชันตั้งแต่ร้อยละ ๓๕ ถึงร้อยละ ๕๐ ให้มีได้เฉพาะอาคาร ดังนี้ (ก) อาคารอยู่อุปำศัยที่เป็นอาคารเดี่ยวที่มีความสูงไม่เกิน ๖ เมตร ขนาดแปลงที่ดินที่ยื่นขออนุญาตก่อสร้างต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๑๖๐ ตารางวา และมีพื้นที่อาคารคุณดินต่อห้องไม่เกิน ๘๐ ตารางเมตร และมีพื้นที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของแปลงที่ดินที่ยื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น และมีพื้นที่สีเขียวไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ว่างนั้น โดยมีไม้ยืนต้นที่เป็นไม้ท้องถิ่นเป็นองค์ประกอบหลัก ... (๔) พื้นที่บริเวณที่ ๒ ถึงบริเวณที่ ๔ และบริเวณที่ ๗ (๑) ที่มีความลาดชันเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ห้ามก่อสร้างดัดแปลงอาคารได้ ๆ

คดีนี้ เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงที่ปรากฏในขั้นก่อนการออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ดำเนินการ ดำเนินบ่อผุด ดำเนินมะเร็ต ดำเนินแม่น้ำ ดำเนินหน้าเมือง ดำเนิน

/่อ่างทอง...

อ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเก้าอี้สุนย์ และตำบลเกาพะงัน ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาเต่า อำเภอเกาพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ปรากฏว่า คณะกรรมการพิจารณา การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ประชุมมีมติรับทราบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ สำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้กำหนดการดำเนินการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการ คุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยในประเภทพื้นที่ที่มีศักยภาพเพื่อการพัฒนา ได้ดำเนินการในพื้นที่เก้าอี้สุนย์ เกาเต้น และเกาพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ต่อมา คณะกรรมการพิจารณาการจัดการ ด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ ปรากฏว่า ฝ่ายเลขานุการได้เสนอร่างประกาศกระทรวงฯ ที่มีกำหนดพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เป็น ๕ บริเวณ โดยกำหนดให้เกาสันอยู่ในบริเวณที่ ๕ หลังจากนั้น คณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้มีการ ประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ โดยมีการซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงจาก อนุกรรมการและเลขานุการ (นายวีรนิต ฐานสุพร) ว่า ในภาพรวมของพื้นที่ของร่างประกาศกระทรวงฯ จะแบ่งเป็น ๕ บริเวณ ได้แก่ บริเวณที่ ๑ คือ น่านน้ำ บริเวณที่ ๒ และบริเวณที่ ๓ คือ พื้นที่บนแม่น้ำ (ของเก้าอี้สุนย์ เกาเต้น เกาพะงัน และเกาเต่า) บริเวณที่ ๔ คือ พื้นที่เกาที่มีเอกสารสิทธิ์ หรือมีการครอบครอง และบริเวณที่ ๕ คือ พื้นที่เกาที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์และไม่มีการครอบครอง โดยในการประชุมครั้งดังกล่าว ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้เสนอหลักการว่า เนื่องจาก จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีภูมิประเทศต่าง ๆ จำนวนมาก บางภาคมีขนาดเล็ก และอาจไม่ปรากฏชื่อ จังหวัด ควบคุณภูมิประเทศต่าง ๆ ภายในบริเวณน่านน้ำในพิกัดนี้ให้ครบถ้วน ที่ประชุมจึงมีมติให้รับหลักการ เรื่องการเพิ่มเติมเกาทุกภาคในบริเวณน่านน้ำที่กำหนด หลังจากนั้น ฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจึงได้มีการ พิจารณาปรับแก้ร่างประกาศกระทรวงฯ จนกระทั่งร่างประกาศกระทรวงตั้งกล่าวได้ผ่านกระบวนการ ให้ความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการรัฐมนตรี จึงได้มีการ ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการ คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ตำบลลิปะน้อย ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ต ตำบลแม่น้ำ ตำบล หน้าเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเก้าอี้สุนย์ และตำบลเกาพะงัน ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาเต่า อำเภอเกาพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ พิเคราะห์แล้วเห็นว่า เกณฑ์การพิจารณาการกำหนดเขตพื้นที่สำหรับเกาบริหารของเก้าอี้สุนย์ เกาพะงัน และเกาเต้น ในช่วงแรก มีการแบ่งพื้นที่เป็น ๒ ประเภท โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา จากการมีเอกสารสิทธิ์หรือมีการครอบครองในพื้นที่เกานั้น ๆ หรือไม่ มาเป็นเกณฑ์การพิจารณา เพียงหลักเกณฑ์เดียวเท่านั้น โดยที่บริเวณที่ ๕ คือ พื้นที่เกาที่มีเอกสารสิทธิ์หรือมีการครอบครอง

/ส่วนบริเวณที่ ๕...

ส่วนบริเวณที่ ๕ คือ พื้นที่เกาะที่ไม่มีเอกสารสิทธิและไม่มีการครอบครอง หลังจากนั้น จึงได้มีการปรับแก้หลักเกณฑ์การกำหนดเขตพื้นที่สำหรับเกาะบริเวรของเกาะสมุย เกาะพะรัง และเกาะแตน เพิ่มเติม โดยให้มีหลักการควบคุมไปถึงพื้นที่เกาะต่าง ๆ ที่มีขนาดเล็กและอาจไม่ปรากฏชื่อให้ครบถ้วน เกาะ ตามที่คณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครอง สิ่งแวดล้อมได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ต่อมา เมื่อมีการประกาศใช้ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมมา พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จึงได้มีการกำหนดพื้นที่สำหรับเกาะบริเวรของเกาะสมุย เกาะพะรัง และเกาะแตน โดยแบ่งเป็นบริเวณที่ ๕ บริเวณที่ ๖ และบริเวณที่ ๗ ซึ่งมีเนื้อหาสอดคล้องกับที่คณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้กำหนดหลักการไว้ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ กรณีจึงเห็นได้ว่า หลักเกณฑ์การพิจารณากำหนดพื้นที่ให้แตกต่างกันระหว่าง บริเวณที่ ๕ กับพื้นที่บริเวณที่ ๕ คือ บริเวณที่ ๕ เป็นพื้นที่เกาะที่ไม่มีเอกสารสิทธิหรือมีการครอบครอง ส่วนบริเวณที่ ๕ เป็นพื้นที่เกาะที่ไม่มีเอกสารสิทธิและไม่มีการครอบครอง นั้น เป็นหลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกห้องคดีใช้เป็นแนวทางทั้งแต่ในขั้นร่างกฎหมายของคณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม และไม่ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงข้อพิจารณา ดังกล่าวในขั้นตอนมา จนกระทั่งมีการออกเป็นประกาศกระทรวงที่พิพากษา ซึ่งสอดคล้องกับข้อเท็จจริง ในช่วงเวลาหลังจากที่กฎกระทรวงฉบับดังกล่าวใช้บังคับแล้ว ที่คณะกรรมการพิจารณา การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในประเด็นการปรับพื้นที่เกาะสัมจากบริเวณที่ ๕ นาอยู่ในบริเวณที่ ๕ นั้น เนื่องจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นในพื้นที่ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลนคร เกาะสมุยได้ให้ข้อมูลกับสำนักงานโยธาฯ และแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่า พื้นที่เกาะสัม ซึ่งกำหนดไว้เป็นบริเวณที่ ๕ ของประกาศกระทรวงฯ ชาวบ้านมีเอกสารสิทธิในพื้นที่ และศักยภาพของพื้นที่คล้ายกับเกาะมัดหลัง และเกาะพาน ซึ่งในอดีตก่อนที่ประกาศกระทรวงฯ จะมีผลบังคับใช้ เกาะแห่งนี้สามารถขออนุญาตก่อสร้างได้ แต่หลังจากประกาศกระทรวงฯ มีผลบังคับใช้ ทำให้ไม่สามารถก่อสร้างอาคารของเอกชนได้ จึงถือว่าเป็นการจำกัดสิทธิของ ประชาชน ฝ่ายเลขานุการจังหวัดเสนอให้ปรับเกาะสัมที่กำหนดไว้ในบริเวณที่ ๕ มากำหนดไว้ใน บริเวณที่ ๕ และให้ใช้มาตรการของบริเวณที่ ๕ เพื่อมิให้เป็นการจำกัดสิทธิของประชาชนในพื้นที่ มากเกินไป ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครอง สิ่งแวดล้อมได้มีมติเห็นชอบการปรับเปลี่ยนเดิมที่กำหนดไว้ในบริเวณที่ ๕ นาอยู่ในบริเวณที่ ๕ และให้ใช้มาตรการของบริเวณที่ ๕ ต่อมา คณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้มีการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓

โดยในประเด็นการปรับแก้ไขมาตรการในร่างประกาศกระทรวงฯ ได้มีข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ (นายวีรนิต ฐานสุพร) ว่า เดิมได้แบ่งเกาะขนาดเล็กเป็น ๒ บริเวณคือ บริเวณที่ ๔ และบริเวณที่ ๕ โดยบริเวณที่ ๕ เป็นเกาะที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ ซึ่งเดิมในช่วงที่มีการยกร่างประกาศกระทรวงฯ ได้รับข้อมูลจากหน่วยงานในพื้นที่ว่า เกาะน้ำและเกาะแต่ในไม่มีเอกสารสิทธิ์ คณะอนุกรรมการฯ จึงมีมติเห็นชอบให้ปรับแก้ไขพื้นที่เกาะน้ำและเกาะแต่ใน อำเภอเกาะพะวง จากบริเวณที่ ๕ เป็นบริเวณที่ ๔ และใช้น้ำมาตรการของบริเวณที่ ๕ ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ ข้อเท็จจริงจากการประชุมของคณะกรรมการทั้งสองครั้งดังกล่าว จึงแสดงให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่า ข้อพิจารณาหลักเพียงประการเดียวในการกำหนดพื้นที่ให้แตกต่าง กันระหว่างบริเวณที่ ๕ กับพื้นที่บริเวณที่ ๔ คือการมีเอกสารสิทธิ์หรือมีการครอบครองในพื้นที่ เกาะนั้นหรือไม่ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องพิจารณากำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตาม หลักเกณฑ์ที่มีการกำหนดไว้ข้างต้น ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อาจกำหนดเนื้อหาของกฎหมายให้แตกต่างไปจาก หลักเกณฑ์ที่ตนเองกำหนดไว้โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงที่ศาสธ์คำสั่งเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงในประเด็น ความแตกต่างในสาระสำคัญที่เป็นเกณฑ์การกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมระหว่างเกาะสัม ชีอยู่ในบริเวณที่ ๕ กับเกาะมัดหลังซึ่งอยู่ในบริเวณที่ ๔ ให้ใช้น้ำมาตรการที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดี ยืนคำชี้แจง ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๕ สรุปความได้ว่า พื้นที่บริเวณที่ ๕ บริเวณที่ ๕ และบริเวณที่ ๖ มีลักษณะเป็นพื้นที่เกาะที่มีลักษณะทางกายภาพของเกาะทั้งสามบริเวณมีความแตกต่างกัน โดยมี ขนาดพื้นที่เกาะขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดเล็กมาก ตามลำดับ ซึ่งเกาะทั้งสามบริเวณ เป็นเกาะบริวารของเกาะใหญ่ เกาะพะวง และเกาะแต่ เมื่อพิจารณาความแตกต่างของเกาะทั้งสาม บริเวณแล้วพบว่า (๑) ในบริเวณที่ ๕ เป็นเกาะขนาดกลางที่มีการครอบครองและมีประชาชน อาศัยอยู่บางส่วน โดยมีการออกเอกสารสิทธิ์ในที่ดินประเภท น.ส. ๓ น.ส. ๓ ก. และ ส.ค. ๑ ประชาชนมีการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการเกษตรกรรม (๒) ในบริเวณที่ ๕ แม้ว่าจะมีลักษณะเป็นเกาะ เห็นเดียวกับบริเวณที่ ๕ ก็ตาม แต่เนื่องจากมีขนาดของเกาะเล็กกว่าบริเวณที่ ๕ แต่มีสภาพธรรมชาติ เป็นแหล่งต้นน้ำ มีสภาพป่า พิชพรรณธรรมชาติปั้นปักคลุน มีความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลง หรือผลกระทบที่จะเกิดขึ้น และ (๓) ในบริเวณที่ ๖ เป็นเกาะขนาดเล็กมาก มีพื้นที่น้อยกว่า ๐.๐๑ ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่ที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของพื้นที่ชายฝั่งที่ทำให้ระบบนิเวศ หายไปมีความสมบูรณ์และไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดิน เมื่อพิจารณาจากคำชี้แจงดังกล่าวแล้วเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีการกำหนดเขตพื้นที่สำหรับเกาะบริวารของเกาะใหญ่ เกาะพะวง และเกาะแต่ แบ่งได้เป็นบริเวณที่ ๕ บริเวณที่ ๕ และบริเวณที่ ๖ โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณาจากขนาดพื้นที่ ของเกาะ ลักษณะทางกายภาพต่าง ๆ ของเกาะ และผลกระทบต่อประชาชนที่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดิน ซึ่งหลักเกณฑ์การกำหนดพื้นที่ในบริเวณที่ ๖ ซึ่งเป็นเกาะขนาดเล็กมากที่มีพื้นที่น้อยกว่า

/๐.๐๑ ตารางกิโลเมตร...

๐.๐๑ ตารางกิโลเมตร ข้างต้นนี้ สอดคล้องกับมติคณะอนุกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ที่ให้รับหลักการเรื่องการเพิ่มเติมเกาทุกประเภทไปถึงเกาที่มีขนาดเล็กและอาจไม่ปรากฏชื่อ ในบริเวณน่าน้ำที่กำหนด แต่ในส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งถึงกีบกอกการแบ่งพื้นที่บริเวณที่ ๕ กับพื้นที่บริเวณที่ ๕ โดยใช้ขนาดพื้นที่ของเกาเป็นเกณฑ์การพิจารณาว่า พื้นที่บริเวณที่ ๕ เป็นเกาขนาดกลาง ส่วนพื้นที่บริเวณที่ ๕ เป็นเกาที่มีขนาดเล็กกว่าบริเวณที่ ๕ นั้น เป็นข้อเท็จจริง ที่ไม่ปรากฏตามหลักเกณฑ์การพิจารณาการกำหนดเขตพื้นที่ตามการประชุมของคณะกรรมการ พิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ อีกทั้ง หลักเกณฑ์เรื่องพื้นที่สาธารณะบริเวณที่ ๕ กับบริเวณที่ ๕ ตามคำชี้แจงดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นหลักเกณฑ์ที่ขัดแย้งกับข้อมูลตามรายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม บริเวณพื้นที่อำเภอ หาดใหญ่ อำเภอหาดทิ没能 จังหวัดสุราษฎร์ธานี รายงานเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๖๐ ที่แสดงข้อมูลว่า เกาสัมเป็นเกาที่มีขนาดใหญ่กว่าเกาที่ ๕ ทั้งที่เกาสัมอยู่ในบริเวณที่ ๕ แต่เกาที่ ๕ เป็นเกาที่อยู่ในบริเวณที่ ๕ ดังนั้น หลักเกณฑ์การพิจารณากำหนดเขตพื้นที่บริเวณที่ ๕ และบริเวณที่ ๕ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดียืนคำชี้แจง ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๕ จึงไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง และไม่อาจ ทำให้หลักเกณฑ์การพิจารณากำหนดพื้นที่ให้แตกต่างกันระหว่างบริเวณที่ ๕ กับพื้นที่บริเวณที่ ๕ ที่มีหลักเกณฑ์ว่า บริเวณที่ ๕ เป็นพื้นที่เกาที่มีเอกสารสิทธิหรือมีการครอบครอง ส่วนบริเวณที่ ๕ เป็นพื้นที่เกาที่ไม่มีเอกสารสิทธิและไม่มีการครอบครอง นั้น ต้องเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด

ด้วยเหตุดังกล่าว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ที่ดินของผู้ฟ้องคดีเป็นที่ดินที่อยู่ในพื้นที่ เกาสัม ได้รับการออกเอกสารสิทธิเป็นโฉนดที่ดิน (น.ส. ๔ ก.) โฉนดที่ดินเลขที่ ๔๐๔๘๘ เลขที่ดิน ๓ ตำบลบ่อผุด อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๐๔๙๙ เลขที่ดิน ๕ ตำบลบ่อผุด อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเจ้าหน้าที่ที่ดินออกให้เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๑ จึงเป็นกรณีเข้าตามหลักเกณฑ์ที่ต้องกำหนดให้พื้นที่เกาดังกล่าวอยู่ในบริเวณที่ ๕ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนด เขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยกำหนดให้เกาสัมเป็นเกาที่อยู่ในบริเวณที่ ๕ จึงเป็นการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของผู้ถูกฟ้องคดี ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีออกประกาศกระทรวง ดังกล่าว เฉพาะส่วนที่มีผลบังคับให้พื้นที่เกาสัม ให้อยู่ในบริเวณที่ ๕ มิใช่บริเวณที่ ๕ จึงเป็นการ ออกกฎหมายมีลักษณะเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงเนื้อหาของกฎหมายส่วนที่กำหนดให้พื้นที่เกาสัมซึ่งเป็น เกาที่มีการออกโฉนดที่ดินให้แก่ประชาชนแล้วนั้น ให้อยู่ในบริเวณที่ ๕ ซึ่งมีมาตรการห้ามก่อสร้าง

/ดัดแปลง...

ตัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร หรือดำเนินการที่เกี่ยวข้อง สำหรับกรณีอาคารทุกชนิด ทุกประเภท เว้นแต่เพื่อสาธารณประโยชน์ หรือเป็นการดำเนินการของราชการ ตามข้อ ๔ (๑) ของประกาศกระทรวงดังกล่าว จะเห็นได้ว่าข้อกำหนดดังกล่าวเป็นกฎหมายที่มีผลกระทำอย่างร้ายแรง ต่อเดนแห่งกรรมสิทธิ์ของเอกชนในลักษณะที่ทำให้เจ้าของทรัพย์ไม่สามารถใช้ประโยชน์จาก อสังหาริมทรัพย์นั้นได้ตามความมุ่งหมายทั่วไป เพราะอาคารถือเป็นปัจจัยพื้นฐานสำหรับการดำเนินการ และการประกอบอาชีพของบุคคล ประกอบกับการออกประกาศกระทรวงดังกล่าวเป็นการใช้อำนาจ ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่มิได้บัญญัติให้รัฐมีหน้าที่ต้องกำหนดค่าทดแทนให้แก่เจ้าของทรัพย์ผู้ที่ถูกอยู่ ภายใต้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมนั้นดังเช่นการกำหนดค่าทดแทนตามกฎหมายว่าด้วย การเงินคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ โดยสำหรับการใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ที่ประชาชนมีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีสามารถใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมโดย กำหนดให้มีข้อจำกัดในการก่อสร้าง ตัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร หรือดำเนินการที่เกี่ยวข้อง ดังเช่นมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของพื้นที่บริเวณที่ ๔ ตามข้อ ๔ (๓) (๗) และ (๘) ของประกาศ กระทรวงที่พิพากษ อันเป็นมาตรการที่เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพในทรัพย์สินของเอกชนในลักษณะ ที่เจ้าของทรัพย์ยังสามารถใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินของตนได้อยู่บ้าง เช่น การก่อสร้างกำแพง ต้องไม่ปิดกั้นทางลงสู่ที่ดินหรือทาง หรือพื้นที่สาธารณะประโยชน์อื่น อาคารหรือสิ่งก่อสร้างใด ๆ ต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร ความสูงไม่เกิน ๖ เมตร พื้นที่อาคาร รวมกันไม่เกิน ๗๕ ตารางเมตร ที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของพื้นที่ดินที่ขออนุญาตก่อสร้าง อาคาร และมีพื้นที่สีเขียวไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ว่างนั้น โดยมิได้ยืนตันที่เป็นไม้ท่องถิน เป็นองค์ประกอบหลัก และมีลักษณะหลังคาลาดชันตามแบบสถาปัตยกรรมไทย สถาปัตยกรรม เมืองร้อนชื้น หรือสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น พื้นที่หลังคาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่อาคาร และมีสีกลมกลืนธรรมชาติ และข้อจำกัดการก่อสร้างอาคารในบริเวณพื้นที่ที่มีความลาดชันตั้งแต่ ร้อยละ ๓๕ ขึ้นไป เป็นต้น ทั้งนี้ การกำหนดให้ใช้มาตรการให้ก่อสร้างอาคารโดยมิเงื่อนไขตาม กรณีดังกล่าวในบริเวณพื้นที่ที่ประชาชนมีสิทธิ์ในที่ดินยังถือเป็นมาตรการที่สอดคล้องกับหลักการ ตามการประชุมหารือร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขต พื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่เกษตรสมุย เกาะแแตน อำเภอเกาะสมุย และเกาะพะงัน อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ณ ศาลากลาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในข้อ ๒.๑ ว่า การกำหนดมาตรการ ในประกาศกระทรวงฯ ควรกำหนดให้อยู่บนพื้นฐานของความพอดี หากมีมาตรการที่เข้มงวดมากเกินไป จะกระทำต่อสิทธิของประชาชน และหากมีมาตรการที่อ่อนจนเกินไปจะส่งผลให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ประกอบกับ คดีนี้ไม่ปรากฏข้อมูลที่เป็นรายละเอียดเฉพาะของพื้นที่บริเวณเกาะสัมที่แสดงให้เห็นว่า

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีมีความจำเป็นต้องใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของพื้นที่บริเวณที่ ๕ โดยไม่อาจใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของพื้นที่บริเวณที่ ๔ ในพื้นที่ของเกาะสัม ดังนั้น เมื่อเปรียบเทียบ ประโยชน์แก่ส่วนรวมที่เกิดขึ้นกับความเสียหายต่อสิทธิของประชาชนในกรณีห้ามดัดแปลงพิจารณาได้ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีออกประกาศกระทรวงตั้งกล่าว เผพะส่วนที่มีผลบังคับให้พื้นที่เกาะสัมให้อยู่ในบริเวณที่ ๕ ซึ่งมีมาตรการห้ามก่อสร้างอาคารทุกชนิด ทุกประเภท เว้นแต่เพื่อสาธารณประโยชน์ หรือเป็นการดำเนินการของราชการ จึงเป็นกฎหมายที่มีผลกระทำบต่อสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลซึ่งมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติไว้ อย่างเด่นสมควร ทั้งนี้ แม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะมีอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายในการออกกฎหมายกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้ก็ตาม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็จำต้องใช้อำนาจในการจำกัดสิทธินั้นเท่าที่จำเป็น และจะกระทำการระเทือนสาธารณะสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้มิได้ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีต้องอยู่ภายใต้ข้อจำกัดการใช้อำนาจทางปกครองซึ่งรวมถึงการออกกฎหมายหลักความได้สัดส่วน อันเป็นหลักกฎหมายที่ว่าไประดับรัฐธรรมนูญ และได้บัญญัติไว้ตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่งและวรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ดังนั้น ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เผพะในส่วนที่มีผลบังคับให้พื้นที่เกาะสัม ให้อยู่ในบริเวณที่ ๕ ซึ่งมีมาตรการห้ามก่อสร้าง ตัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร หรือดำเนินการที่เกี่ยวข้อง สำหรับกรณีอาคารทุกชนิด ทุกประเภท เว้นแต่เพื่อสาธารณประโยชน์ หรือเป็นการดำเนินการของราชการ จึงเป็นกฎหมายที่ไม่ขอบด้วยกฎหมาย

สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจำเป็นต้องใช้วิธีการขยายระยะเวลา การใช้บังคับประกาศกระทรวงที่พิพากษาทั้งฉบับแทนวิธีการแก้ไขประกาศกระทรวงฉบับเดิม เผพะในส่วนการปรับแก้พื้นที่เกาะสัมจากบริเวณที่ ๕ เป็นบริเวณที่ ๔ เพราะการปรับแก้กฎหมายบางส่วนมีขั้นตอนการดำเนินการอีกหลายขั้นตอนเช่นเดียวกับการจัดทำร่างกฎหมายใหม่ทั้งฉบับ ประกอบกับในปัจจุบันร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ. ซึ่งเป็นร่างประกาศกระทรวงฉบับใหม่ที่ได้มีการปรับแก้ไขให้บริเวณพื้นที่ของเกาะสัม จากบริเวณที่ ๕ เป็นบริเวณที่ ๔ อยู่ระหว่างการพิจารณา ร่างกฎหมาย ซึ่งหากร่างประกาศกระทรวงทั้งฉบับใหม่แล้วเสร็จก่อนสิ้นสุดระยะเวลาที่มีการขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงฉบับเดิม ประกาศกระทรวงฉบับเดิมที่มีการขยายระยะเวลาการใช้บังคับก็จะถูกยกเลิกโดยประกาศกระทรวงฉบับใหม่แทนนั้น เห็นว่า คดีนี้ เป็นคดีพิพากษาเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งได้มีการขยายระยะเวลาการใช้บังคับอย่างต่อเนื่องเรื่อยมาจนถึงการออกประกาศ

/กระทรวง...

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๕ ดังนี้ ข้อดังข้างในกระบวนการแก้ไขกฎหมายในภายหลังจากการออกประกาศ กระทรวงฉบับเดิมจึงไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ศาลต้องวินิจฉัยในคดีนี้ ทั้งนี้ เมื่อข้อเท็จจริง ยังปรากฏตามคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีอีกว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๕ มีมติเห็นชอบให้ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฉบับเดิมออกไปอีก ๒ ปี นับจากวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ซึ่งเป็นการขยายระยะเวลาใช้บังคับประกาศกระทรวงที่พิพาทเป็นครั้งที่สามแล้ว ดังนั้น กรณีจึงเห็นได้ว่า ความเสียหายต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีจากการใช้บังคับประกาศ กระทรวงที่พิพาทจึงมีอยู่อย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลา ๙ ปี และจะขยายระยะเวลาต่อไปอีก ๒ ปี โดยที่ผู้ฟ้องคดีก็ยังไม่ได้รับการเยียวยาแก้ไขความเดือดร้อนเสียหาย ข้ออ้างเกี่ยวกับข้อดังขึ้น ในกระบวนการแก้ไขประกาศกระทรวงฉบับเดิมเฉพาะในส่วนการปรับแก้พื้นที่เกาะสัมจากบริเวณที่ ๕ เป็นบริเวณที่ ๔ ของผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

เมื่อประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตที่น้ำที่ ๘ และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ในส่วนของ มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของพื้นที่บริเวณที่ ๔ กับพื้นที่บริเวณที่ ๕ มีความแตกต่างกันเฉพาะ มาตรการเกี่ยวกับการก่อสร้าง ตัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร หรือดำเนินการที่เกี่ยวข้องเท่านั้น กล่าวคือ พื้นที่บริเวณที่ ๔ ห้ามก่อสร้าง ตัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร หรือดำเนินการที่เกี่ยวข้อง สำหรับอาคารทุกชนิด ทุกประเภท เว้นแต่เพื่อสาธารณประโยชน์ หรือเป็นการดำเนินการของราชการ ตามข้อ ๔ (๑) ของประกาศกระทรวงดังกล่าว ส่วนพื้นที่บริเวณที่ ๕ มีการกำหนดมาตรการ คุ้มครองสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการก่อสร้าง ตัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร หรือดำเนินการที่เกี่ยวข้อง โดยที่บุคคลผู้อยู่ภายนอกได้บังคับ�行หลักเกณฑ์นี้ยังสามารถก่อสร้างอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ได้ เพียงแต่มิได้เงื่อนไขเกี่ยวกับการห้ามก่อสร้างในบางลักษณะตามข้อ ๔ (๓) (๗) และ (๙) ของประกาศ กระทรวงดังกล่าวเท่านั้น ดังนั้น มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของพื้นที่บริเวณที่ ๔ จึงมีระดับ ของการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่น้อยกว่าและถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมของพื้นที่บริเวณที่ ๕ ที่แยกส่วนจากมาตรการทั้งหมดได้ ศาลปกครองจึงมีอำนาจกำหนด กำหนดเขตที่น้ำที่ ๔ สำหรับลักษณะทางกายภาพในส่วนที่กำหนดให้พื้นที่ของเกาะสัมอยู่ในบริเวณที่ ๕ เพื่อให้ ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการกำหนดให้พื้นที่ของเกาะสัมอยู่ในบริเวณที่ ๕ แต่อย่างใด ทั้งนี้ ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และเมื่อศาลปกครองได้มีคำพิพากษาเพิกถอนประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตที่น้ำที่ ๔ และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗

/สิ่งได้ม...

ซึ่งได้มีการขยายระยะเวลาการใช้บังคับตามประกาศกระทรวงทั่วไปพิเศษและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๔ โดยเพิกถอนเฉพาะ ในส่วนที่กำหนดให้พื้นที่บนแผ่นดินนับจากแนวชายฝั่งทะเลเข้าไปในแผ่นดินทั้งหมดของเกาะสัม ที่ให้ใช้นำมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของพื้นที่บริเวณที่ ๕ เฉพาะในส่วนที่มีผลบังคับที่เป็นผลร้าย กกิ่นก่ำมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของพื้นที่บริเวณที่ ๕ แล้ว ประกาศกระทรวงทั่วไปพิเศษและสิ่งแวดล้อมเฉพาะในส่วนที่ได้มีการเพิกถอนดังกล่าวจึงไม่มีผลใช้บังคับอีกต่อไป และไม่อาจ ขยายระยะเวลาการใช้บังคับได้อีกแต่อีกต่อไปได้

สำหรับกรณีที่ผู้พ้องคิดมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้เพิกถอนประกาศกระทรวง ทั่วไปพิเศษและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ นั้น เห็นว่า ประกาศกระทรวงทั่วไปพิเศษและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวมีผลเป็นการ ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทั่วไปพิเศษและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนด เขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ต่อไปอีก ส่องปี นับแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ประกาศกระทรวงทั่วไปพิเศษและสิ่งแวดล้อม ข้างต้นจึงควรขยายระยะเวลาการใช้บังคับมีอีกวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ในระหว่างการพิจารณาคดีนี้แล้ว ดังนั้น เหตุแห่งการพ้องคิดตามที่ผู้พ้องคิดได้มีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอน ประกาศกระทรวงทั่วไปพิเศษและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับฯ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จึงหมวดสืบไปในระหว่างการพิจารณาคดี ไม่มีเหตุให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคิดชดใช้ค่าใช้จ่ายและ ค่าเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอนาคตถ้าหากมี นั้น เมื่อพิจารณาคำฟ้องประกอบกับคำคัดค้านคำให้การ ที่ผู้ฟ้องคิดแจ้งความประ拯救เพียงการรายงานสิทธิการเรียกค่าเสียหายในอนาคต ซึ่งยังไม่เป็นที่ แน่นอนว่าผู้ฟ้องคิดจะได้รับความเสียหายในอนาคตหรือไม่ อีกทาง ให้ผู้ฟ้องคิดประ拯救จะ ใช้สิทธิเรียกร้องเพียงใด ดังนั้น ศาลจึงไม่จำต้องวินิจฉัยในประเด็นเรื่องค่าเสียหาย สำหรับคำขอ ให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคิดชดใช้ค่าหน่วยความอย่างสูงแทนผู้ฟ้องคิด นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่มีบทบัญญัติให้ ศาลปกครองมีอำนาจสั่งให้คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งชดใช้ค่าธรรมเนียมศาลแทนคู่กรณีอีกฝ่าย ดังนั้น กรณีจึงไม่อาจกำหนดคำบังคับตามที่ผู้ฟ้องคิดมีคำขอตั้งกล่าวได้เช่นกัน

พิพากษาเพิกถอนประกาศกระทรวงทั่วไปพิเศษและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ตำบลลดลิ่งงาม ตำบลลบ่อผุด ตำบลมะเร็ต ตำบลแม่น้ำ ตำบลหนองเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะรัง ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งได้มีการขยายระยะเวลาการใช้บังคับตามประกาศกระทรวง

/ทรัพยากร...

ทรัพยกรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวง ทรัพยกรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ตำบลลิตลึงงาม ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ต ตำบลแม่น้ำ ตำบลหน้าเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลีปะน้อย อำเภอเกาจะสมุย และตำบลเกาจะพะงัน ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาเต่า อำเภอเกาจะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๕ โดยเพิกถอน เฉพาะในส่วนที่กำหนดให้พื้นที่บนแผ่นดินนับจากแนวชายฝั่งทะเลเข้าไปในแผ่นดินทั้งหมดของ เกาะสันที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของพื้นที่บริเวณที่ ๕ เฉพาะในส่วนที่มีผลบังคับ ที่เป็นผลรายเกินกว่ามาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของพื้นที่บริเวณที่ ๕ โดยให้มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ศาลมีคำพิพากษา คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

นายวิบูลย์ กัมมาระบุตร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำเนา

นายอนุพงษ์ สุขเกษม
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายฤทธิ์ วงศ์สิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายภิรัตน์ เจียรนัย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

พลโท สุรพงษ์ เปรมบัญญัติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แต่งคดี : นายศิริ มีแสงสกุล

